

Dziennik Urzędowy L 94

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
4 kwietnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 374/2007 z dnia 3 kwietnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 375/2007 z dnia 30 marca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących ⁽¹⁾ 3★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2007 z dnia 30 marca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2042/2003 w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania ⁽¹⁾ 18

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 377/2007 z dnia 29 marca 2007 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej 20

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2007/20/WE z dnia 3 kwietnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia dichlofluanidu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾ 23

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/210/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 19 marca 2007 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a rządem Malezji dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych 26

Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską a rządem Malezji dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 18 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Komisja

2007/211/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 27 marca 2007 r. w sprawie przyznania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2007 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1285) ⁽¹⁾ 39

2007/212/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 2 kwietnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2003/248/WE w zakresie przedłużenia obowiązywania tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do roślin truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Argentyny (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1428) ... 52

2007/213/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 2 kwietnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2007/31/WE ustanawiającą środki przejściowe dotyczące wysyłania niektórych produktów sektorów mięsnego i mleczarskiego objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z Bułgarii do innych państw członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1443) ⁽¹⁾ 53

2007/214/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 3 kwietnia 2007 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu pentaerytrytolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Rosji, Turcji, Ukrainy i Stanów Zjednoczonych Ameryki 55

UMOWY**Rada**

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych 70
- ★ Informacja dotycząca daty wejścia w życie Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych 70

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do dyrektywy Komisji 2007/19/WE z dnia 30 marca 2007 r. zmieniającej dyrektywę 2002/72/WE w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi oraz dyrektywę Rady 85/572/EWG ustanawiającą wykaz płynów modelowych do zastosowania w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 91 z 31.3.2007) 71

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 374/2007

z dnia 3 kwietnia 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 3 kwietnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	200,3
	MA	114,5
	SN	320,6
	TN	135,4
	TR	168,0
	ZZ	187,8
0707 00 05	JO	171,8
	MA	108,8
	TR	152,1
	ZZ	144,2
0709 90 70	MA	71,3
	TR	112,1
	ZZ	91,7
0709 90 80	EG	242,2
	IL	80,8
	ZZ	161,5
0805 10 20	CU	39,6
	EG	46,9
	IL	69,4
	MA	46,6
	TN	54,2
	TR	45,1
	ZZ	50,3
0805 50 10	IL	60,7
	TR	39,3
	ZZ	50,0
0808 10 80	AR	83,4
	BR	76,2
	CA	101,7
	CL	87,5
	CN	96,9
	NZ	127,7
	US	121,7
	UY	75,4
	ZA	91,5
ZZ	95,8	
0808 20 50	AR	79,4
	CL	110,0
	CN	54,2
	UY	68,0
	ZA	82,5
	ZZ	78,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 375/2007**z dnia 30 marca 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do dnia 28 marca 2007 r. wszystkie statki powietrzne podlegające przepisom rozporządzenia (WE) nr 1592/2002 muszą otrzymać świadectwo zdatności do lotu lub zezwolenie na lot zgodne z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającym zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących⁽²⁾. W przypadku braku takiego świadectwa lub zezwolenia na lot statki powietrzne nie mogą być dalej eksploatowane przez użytkowników wspólnotowych na terytorium państw członkowskich.
- (2) Zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1702/2003 Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (dalej zwana „Agencją”) zobowiązana jest do dnia 28 marca 2007 r. ustalić zatwierdzone projekty, co jest niezbędne do wydania świadectw zdatności do lotu lub zezwoleń na lot dla statków powietrznych zarejestrowanych w państwach członkowskich, które nie spełniają wymagań art. 2 ust. 3 lit. a) rozporządzenia. Dla licznych wyrobów lotniczych Agencja nie była w stanie ustalić takiego projektu w wymaganym terminie, z powodu braku koniecznych zgłoszeń ze strony ich projektantów.
- (3) Ponieważ świadectwa zdatności do lotu powinny być wydawane wyłącznie w przypadkach, gdy Agencja była w stanie zatwierdzić projekty po przeprowadzeniu oceny technicznej wyrobu, wprowadzono rozwiązanie w postaci ograniczonych świadectw zdatności do lotu,

wydawanych na czas określony, celem umożliwienia dalszej eksploatacji wielu takich statków powietrznych oraz dokonania przeglądu ich projektów przez Agencję.

- (4) Brak czasu uniemożliwił Agencji przyjęcie specyficznych wymagań zdatności do lotu przed dniem 28 marca 2007 r. Możliwe jest jednak ustalenie zatwierdzonego projektu poprzez powołanie się na takowy projekt w państwie projektu, tak jak postąpiono w przypadku większości statków powietrznych, dla których certyfikat typu został wydany przez państwa członkowskie przed dniem 28 września 2003 r.
- (5) Powyższe rozwiązanie powinno mieć miejsce wyłącznie w odniesieniu do tych statków powietrznych, dla których państwa członkowskie wydały świadectwa zdatności do lotu, z wyłączeniem ograniczonych świadectw zdatności do lotu i zezwoleń na lot, w celu zapewnienia zgodności takich statków powietrznych przynajmniej z wymogami bezpieczeństwa określonymi w załączniku 8 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.
- (6) W celu zminimalizowania zagrożeń bezpieczeństwa i ograniczenia zakłóceń konkurencji planowany środek powinien mieć zastosowanie tylko w odniesieniu do statków powietrznych, dla których państwo członkowskie wydało świadectwo zdatności do lotu i które znajdowały się już w rejestrze danego państwa członkowskiego w dniu, w którym w owym państwie członkowskim zaczęło obowiązywać rozporządzenie (WE) nr 1702/2003⁽³⁾. W momencie rejestracji właściciele takich statków powietrznych nie byli świadomi ryzyka, że nie będą mogli ich eksploatować po dniu 28 marca 2007 r. Natomiast właściciele statków powietrznych zarejestrowanych w państwie członkowskim po dniu, w którym rozporządzenie (WE) nr 1703/2003 zaczęło w owym państwie członkowskim obowiązywać, byli świadomi w momencie rejestracji, że ich statki powietrzne nie będą mogły być eksploatowane po dniu 28 marca 2007 r., chyba że Agencja zdoła zatwierdzić ich projekt przed tym terminem.
- (7) Uważa się za konieczne zagwarantowanie, aby statki powietrzne kwalifikujące się do zastosowania planowanego środka były wyłącznie statkami powietrznymi, w odniesieniu do których właściwy organ państwa projektu zobowiązuje się, w formie roboczych ustaleń zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002, do współpracy z Agencją w celu zapewnienia stałego nadzoru nad ustalonym w ten sposób zatwierdzonym projektem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240 z 7.9.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1701/2003 (Dz.U. L 243 z 27.9.2003, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 243 z 27.9.2003, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 706/2006 (Dz.U. L 122 z 9.5.2006, str. 16).

⁽³⁾ UE 15: 28 września 2003 r.; UE 10: 1 maja 2004 r.; UE 2: 1 stycznia 2007 r.

- (8) Planowany środek powinien mieć charakter tymczasowy w celu zmniejszenia ryzyka związanego z ograniczeniami wiedzy technicznej, którą posiada Agencja na temat projektów danych wyrobów. Konieczne jest także zachęcenie projektantów do współpracy z Agencją w ustalaniu niezbędnych zatwierdzonych projektów w celu pełnego włączenia ich statków powietrznych do systemu wspólnotowego. Ponadto stosowanie odrębnych przepisów w stosunku do statków powietrznych wykonujących te same operacje rodzi wątpliwości w kwestii nieuczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym i nie może być utrzymywane w nieskończoność. Dlatego też okres obowiązywania środka powinien zostać ograniczony do 12 miesięcy, z możliwością jego przedłużenia o maksymalnie 18 miesięcy, pod warunkiem że proces certyfikacji zostanie uruchomiony, ale nie będzie mógł zostać zakończony w tym okresie.
- (9) Postanowienia art. 2 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1702/2003 odnoszą się jedynie do statków powietrznych, którym wydano certyfikat typu. Jednak pewnej liczbie statków powietrznych, które kwalifikują się do zastosowania środka określonego w przedmiotowym artykule, nigdy nie wydano certyfikatu typu, ponieważ dokument ten nie był wymagany przez normy ICAO obowiązujące w czasie, gdy statki te były projektowane i certyfikowane. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie wyjaśnień, które zapewnią możliwość dalszego wydawania takim statkom powietrznym świadectw zdatości do lotu.
- (10) Należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 1702/2003, aby uniknąć nieporozumień i niepewności prawnej w odniesieniu do części 21.A.173 lit. b) pkt 2 i części 21.A.184 załącznika do rozporządzenia, które odnoszą się do „konkretnych specyfikacji certyfikacyjnych” zamiast do „specyficznych wymagań zdatości do lotu”, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. b) i art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1592/2002.
- (11) W ramach odstępstwa od przepisów w zakresie wydawania świadectw zdatości do lotu, art. 5 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1592/2002 określa zasady wydawania zezwolenia na lot. Zezwolenie takie wydaje się zazwyczaj, gdy świadectwo zdatości do lotu jest tymczasowo nieważne, na przykład z powodu usterki lub w sytuacji gdy świadectwo zdatości do lotu nie może zostać wydane, przykładowo ze względu na brak zgodności statku powietrznego z zasadniczymi wymaganiami w zakresie zdatości do lotu, lub w przypadku gdy zgodności takiej nie wykazano, a statek powietrzny mimo wszystko jest w stanie wykonać bezpieczny lot.
- (12) Po zakończeniu okresu przejściowego dla zezwoleń na lot konieczne jest przyjęcie wspólnych wymagań i procedur administracyjnych w zakresie wydawania takich zezwoleń, które obejmować będą wszelkie niezbędne warunki mające na celu ograniczenie ryzyka odstępstw od zasadniczych wymagań, zapewniając w ten sposób uznawanie zezwoleń na lot przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu opierają się na opiniach wydanych przez Agencję⁽¹⁾ zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. b) i art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 54 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1702/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Certyfikacja wyrobów, części i wyposażenia

1. Na wyroby, części i wyposażenie wydawane są certyfikaty wyszczególnione w części 21.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, statek powietrzny, w tym każdy zamontowany wyrób, część i element wyposażenia, który nie jest zarejestrowany w państwie członkowskim, nie podlega przepisom części 21 – podczęść H i podczęść I. Nie podlega także przepisom części 21 – podczęść P, z wyjątkiem sytuacji, gdy znaki rejestracyjne statku powietrznego zostają nadane przez państwo członkowskie.

3. W przypadkach gdy w załączniku (część 21) występuje odwołanie do stosowania postanowień załącznika I (część M) do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2042/2003 i/lub zgodności z nimi, a państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu tej części aż do dnia 28 września 2008 r. zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a) i lit. b) powyższego rozporządzenia, w okresie tym obowiązują odpowiednie przepisy krajowe.

Artykuł 2a

Zachowanie ważności certyfikatu typu i odpowiednich świadectw zdatości do lotu

1. W odniesieniu do wyrobów, które uzyskały certyfikat typu lub dokument pozwalający na wydanie świadectwa zdatości do lotu, wystawione przez państwo członkowskie przed dniem 28 września 2003 r., zastosowanie mają następujące postanowienia:

- a) wyrób uznaje się za posiadający certyfikat typu wydany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli:

⁽¹⁾ Opinia 1/2007 z dnia 30 stycznia 2007 r. i opinia 2/2007 z dnia 8 lutego 2007 r.

- i) podstawą jego certyfikacji typu była:
- podstawa certyfikacji typu JAA dla wyrobów, które były certyfikowane zgodnie z procedurami JAA określonymi w arkuszu danych JAA, lub
 - dla pozostałych wyrobów – podstawa certyfikacji typu określona w arkuszu danych certyfikatu typu państwa projektu, jeżeli państwem projektu było:
 - państwo członkowskie, chyba że, biorąc pod uwagę w szczególności zbiory stosowanych przepisów w zakresie zdatności do lotu i doświadczenie związane z użytkowaniem, Agencja ustali, że taka podstawa certyfikacji typu nie zapewnia bezpieczeństwa na poziomie wymaganym przez rozporządzenie podstawowe i niniejsze rozporządzenie, lub
 - państwo, z którym państwo członkowskie zawarło umowę dwustronną lub podobną w sprawie zdatności do lotu, zgodnie z którą wyroby te zostały certyfikowane na podstawie zbiorów przepisów w zakresie zdatności do lotu państwa projektu, chyba że Agencja ustali, iż takie przepisy w zakresie zdatności do lotu bądź też doświadczenia związane z użytkowaniem lub system bezpieczeństwa państwa projektu nie zapewniają bezpieczeństwa na poziomie wymaganym przez rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i niniejsze rozporządzenie.
- Agencja dokonuje pierwszej oceny skutków postanowień zapisanych w tiret drugim w celu przygotowania dla Komisji opinii dotyczącej ewentualnych zmian w niniejszym rozporządzeniu;
- ii) właściwymi wymogami w zakresie ochrony środowiska naturalnego były wymogi ustanowione w załączniku 16 do konwencji chicagowskiej, mające zastosowanie dla danego wyrobu;
- iii) właściwymi wytycznymi w zakresie zdatności były wytyczne państwa projektu;
- b) projekt danego statku powietrznego, pozostającego w rejestrze państwa członkowskiego przed dniem 28 września 2003 r., jest uznawany za zatwierdzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli:
- i) jego podstawowy projekt typu był częścią certyfikatu typu, o którym mowa w lit. a);
 - ii) wszystkie zmiany w podstawowym projekcie typu, które nie zostały objęte odpowiedzialnością posiadacza certyfikatu typu, zostały zatwierdzone; oraz
 - iii) spełnione zostały wytyczne w zakresie zdatności wydane lub przyjęte przez rejestrujące państwo członkowskie przed dniem 28 września 2003 r., w tym wszelkie zmiany wytycznych w zakresie zdatności obowiązujące w państwie projektu i uznane przez rejestrujące państwo członkowskie;
- c) Agencja ustala certyfikat typu dla wyrobów niespełniających wymagań określonych w lit. a) przed dniem 28 marca 2007 r.;
- d) Agencja ustala arkusz danych certyfikatu typu w zakresie hałasu dla wszystkich wyrobów objętych lit. a) przed dniem 28 marca 2007 r. Do chwili dokonania tego ustalenia państwa członkowskie mogą kontynuować wydawanie świadectw zdatności w zakresie hałasu zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi.
2. W odniesieniu do wyrobów, które w dniu 28 września 2003 r. były w trakcie procesu certyfikacji typu prowadzonego przez JAA lub państwo członkowskie, stosuje się następujące zasady:
- a) jeżeli wyrób jest w trakcie certyfikacji w kilku państwach członkowskich, jako punkt odniesienia posłuży najbardziej zaawansowany projekt;
 - b) nie stosuje się części 21 pkt 21A.15 lit. a), b) i c);
 - c) w drodze odstępstwa od części 21 pkt 21A.17 lit. a) podstawą certyfikacji typu jest podstawa ustanowiona przez JAA lub, tam gdzie ma to zastosowanie, przez państwo członkowskie w dniu składania wniosku o zatwierdzenie;
 - d) ustalenia kontroli zgodności dokonane według procedur JAA lub państwa członkowskiego są uznawane za dokonane przez Agencję w rozumieniu zastosowania się do części 21 pkt 21 A.20 lit. a) i b).
3. W odniesieniu do wyrobów posiadających krajowe certyfikaty typu lub certyfikaty równoważne, dla których w momencie, gdy certyfikat typu musiał być zgodny z niniejszym rozporządzeniem, nie zakończono procesu zatwierdzania zmiany prowadzonego przez państwo członkowskie, stosuje się następujące zasady:
- a) jeżeli proces zatwierdzania jest realizowany przez kilka państw członkowskich, jako punkt odniesienia posłuży najbardziej zaawansowany projekt;
 - b) nie stosuje się części 21 pkt 21A.93;
 - c) właściwą podstawą certyfikacji typu jest podstawa ustanowiona przez JAA lub, tam gdzie ma to zastosowanie, przez państwo członkowskie w dniu składania wniosku o zatwierdzenie zmiany;

d) ustalenia kontroli zgodności dokonane według procedur JAA lub państwa członkowskiego są uznawane za dokonane przez Agencję w rozumieniu zastosowania się do części 21 pkt 21A.103 lit. a) ppkt 2 i lit. b).

4. W odniesieniu do wyrobów posiadających krajowe certyfikaty typu lub certyfikaty równoważne, dla których w momencie, gdy certyfikat typu musiał być ustalony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, nie zakończono procesu zatwierdzającego projekt poważnej naprawy prowadzonego przez państwo członkowskie, ustalenia kontroli zgodności dokonanej według procedur JAA lub państwa członkowskiego będą uznawane za dokonane przez Agencję w rozumieniu zastosowania się do części 21 pkt 21A.433 lit. a).

5. Świadectwo zdatności do lotu wydane przez państwo członkowskie poświadczające zgodność z certyfikatem typu określonym według ust. 1 jest uznawane za zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2b

Zachowanie ważności uzupełniających certyfikatów typu

1. W odniesieniu do uzupełniających certyfikatów typu wydanych przez państwo członkowskie według procedur JAA lub stosownych procedur krajowych i w odniesieniu do zmian w wyrobach proponowanych przez osoby inne niż posiadacz certyfikatu typu wyrobu, zatwierdzonych przez państwo członkowskie według stosownych procedur krajowych, jeśli uzupełniający certyfikat typu lub zmiana były ważne w dniu 28 września 2003 r., uzupełniający certyfikat typu lub zmiana będą uznane za wydane na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. W odniesieniu do uzupełniających certyfikatów typu, w przypadku których państwo członkowskie prowadziło w dniu 28 września 2003 r. proces certyfikacji według mających zastosowanie procedur JAA dotyczących uzupełniającego certyfikatu typu oraz w odniesieniu do poważnych zmian w wyrobach proponowanych przez osoby inne niż posiadacz certyfikatu typu wyrobu, w przypadku których państwo członkowskie w dniu 28 września 2003 r. prowadziło proces certyfikacji według mających zastosowanie procedur krajowych, stosuje się następujące zasady:

- a) jeżeli proces certyfikacji był realizowany przez kilka państw członkowskich, jako punkt odniesienia posłuży najbardziej zaawansowany projekt;
- b) nie stosuje się części 21 pkt 21A.113 lit. a) i b);
- c) właściwą podstawą certyfikacji jest podstawa ustanowiona przez JAA lub, tam gdzie ma to zastosowanie, przez państwo członkowskie w dniu składania wniosku o uzupełniający certyfikat typu lub zatwierdzenie poważnej zmiany;

d) ustalenia kontroli zgodności dokonane według procedur JAA lub państwa członkowskiego są uznawane za dokonane przez Agencję w rozumieniu zastosowania się do części 21 pkt 21A.115 lit. a).

Artykuł 2c

Dalsza eksploatacja niektórych statków powietrznych zarejestrowanych przez państwa członkowskie

1. W odniesieniu do statku powietrznego, który nie może być uznany za posiadający certyfikat typu wydany zgodnie z art. 2a ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, a posiada świadectwo zdatności do lotu wydane przez państwo członkowskie zanim rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 zaczęło obowiązywać w danym państwie członkowskim⁽¹⁾ i figurował w jego rejestrze na ten dzień oraz w rejestrze dowolnego państwa członkowskiego na dzień 28 marca 2007 r., kombinacja poniższych zasad stanowi obowiązujące specyficzne wymagania zdatności do lotu określone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem:

- a) arkusz danych certyfikatu typu oraz arkusz danych certyfikatu typu w zakresie hałasu lub równoważne dokumenty, wydane przez państwo projektu, z zastrzeżeniem, że państwo projektu zawarło z Agencją umowę o współpracy zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002, obejmującą nieprzerwane utrzymanie zdatności do lotu projektu takiego statku powietrznego;
- b) wymogi w zakresie ochrony środowiska naturalnego ustanowione w załączniku 16 do konwencji chicagowskiej, mające zastosowanie do takiego statku powietrznego; oraz
- c) obowiązkowe informacje o utrzymaniu zdatności do lotu przekazane przez państwo projektu.

2. Specyficzne wymagania zdatności do lotu pozwalają na dalszą eksploatację statku powietrznego w zakresie operacji, do których statek ten był dopuszczony na dzień 28 marca 2007 r. i obowiązują do dnia 28 marca 2008 r., o ile wcześniej nie zostaną zastąpione zatwierdzeniem projektu i zatwierdzeniem w zakresie ochrony środowiska naturalnego, wydanymi przez Agencję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Ograniczone świadectwa zdatności do lotu dla przedmiotowych statków powietrznych wydają państwa członkowskie zgodnie z częścią 21 – podczęść H, po potwierdzeniu zgodności z wymaganiami.

3. Komisja może przedłużyć okres obowiązywania wymagań, o którym mowa w ust. 2, o maksymalnie 18 miesięcy dla określonych typów statków powietrznych, pod warunkiem że proces certyfikacji tego typu statków powietrznych został uruchomiony przez Agencję przed dniem 28 marca 2008 r., a Agencja stwierdzi, że może on zostać zakończony przed upływem przedłużonego okresu obowiązywania. W takim przypadku Agencja przekaze swoje ustalenia Komisji.

⁽¹⁾ Dla UE 15: 28 września 2003 r.; dla UE 10: 1 maja 2004 r. i dla UE 2: 1 stycznia 2007 r.

*Artykuł 2d***Dalsze utrzymanie ważności certyfikatów na części i wyposażenie**

1. Zatwierdzenia wydane przez państwo członkowskie dla części i wyposażenia, które pozostawały w mocy w dniu 28 września 2003 r., uznawane są za wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. W odniesieniu do części i wyposażenia, które w dniu 28 września 2003 r. przechodziły proces zatwierdzania lub autoryzacji prowadzony przez państwo członkowskie, stosuje się następujące zasady:

- a) jeżeli proces autoryzacji był realizowany przez kilka państw członkowskich, jako punkt odniesienia posłuży najbardziej zaawansowany projekt;
- b) nie stosuje się części 21 pkt 21A.603;
- c) właściwymi wymogami dotyczącymi danych według części 21 pkt 21A.605 są wymogi ustanowione przez właściwe państwo członkowskie w dniu składania wniosku o zatwierdzenie lub autoryzację;
- d) ustalenia kontroli zgodności dokonane przez właściwe państwo członkowskie są uznawane za dokonane przez Agencję w rozumieniu zastosowania się do części 21 pkt 21A.606 lit. b).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

*Artykuł 2e***Zezwolenie na lot**

Warunki ustalone przed dniem 28 marca 2007 r. przez państwa członkowskie dla zezwoleń na lot lub innych świadectw dotyczących zdatności do lotu, wydanych dla statków powietrznych nieposiadających świadectwa zdatności do lotu lub ograniczonego świadectwa zdatności do lotu wydanego na podstawie niniejszego rozporządzenia, uznaje się za ustalone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, o ile Agencja nie stwierdzi przed dniem 28 marca 2008 r., że warunki te nie zapewniają bezpieczeństwa na poziomie wymaganym przez rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 lub niniejsze rozporządzenie.

Zezwolenia na lot lub inne świadectwa dotyczące zdatności do lotu, wydane przez państwa członkowskie przed dniem 28 marca 2007 r. dla statków powietrznych nieposiadających świadectwa zdatności do lotu lub ograniczonego świadectwa zdatności do lotu wydanego na podstawie niniejszego rozporządzenia, do dnia 28 marca 2008 r. uznaje się za zezwolenia na lot wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

- 2) załącznik (część 21) do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1702/2003 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1702/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 21A.139 dodaje się lit. b) ppkt 1) ppkt xvii) w brzmieniu:

„xvii) wydawania zezwolenia na lot i zatwierdzania warunków związanych z lotem”;

2) w pkt 21A.163 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) zgodnie z procedurami uzgodnionymi z właściwym organem w zakresie produkcji, dla statków powietrznych, które organizacja produkująca wyprodukowała i sama kontroluje konfigurację statków powietrznych w ramach procedury certyfikacji organizacji produkującej, a także potwierdza zgodność z warunkami projektu zatwierdzonymi dla lotu, wydać zezwolenie na lot zgodnie z pkt 21A.711 lit c), łącznie z zatwierdzeniem warunków lotu zgodnie z pkt 21A.710 lit. b).”;

3) w pkt 21A.165 dodaje się lit. j) i k) w brzmieniu:

„j) w razie konieczności, na podstawie uprawnienia określonego w pkt 21A.163 lit. e), ustala warunki wydania zezwolenia na lot;

k) w razie konieczności, na podstawie uprawnienia określonego w pkt 21A.163 lit. e), przed wydaniem dla statku powietrznego zezwolenia na lot (formularz 20b EASA, patrz: dodatek) stwierdza zgodność z pkt 21A.711 lit. b) i lit. d).”;

4) w części A tytuł podczęści H otrzymuje brzmienie:

„PODCZEŚĆ H – ŚWIADECTWA ZDATNOŚCI DO LOTU I OGRANICZONE ŚWIADECTWA ZDATNOŚCI DO LOTU”;

5) w pkt 21A.173 lit. b) ppkt 2) termin „konkretne specyfikacje certyfikacyjne” zastępuje się terminem „specyficzne wymagania zdatności do lotu”;

6) skreśla się pkt 21A.173 lit. c),

7) skreśla się pkt 21A.174 lit. d),

8) punkt 21A.179 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) W przypadku zmiany własności statku powietrznego i gdy statek ten posiada ograniczone świadectwo zdatności do lotu nieodpowiadające wymaganiom ograniczonego certyfikatu typu, świadectwa zdatności do lotu przenosi się wraz ze statkiem powietrznym, o ile statek ten pozostaje w tym samym rejestrze, albo wydaje się jedynie za formalną zgodą właściwego organu państwa członkowskiego rejestru, do którego statek jest przenoszony.”;

9) w pkt 21A.184 lit. b) ppkt 2) termin „konkretne specyfikacje certyfikacyjne” zastępuje się terminem „specyficzne wymagania zdatności do lotu”;

10) skreśla się pkt 21A.185;

11) punkt 21A.263 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zgodnie z pkt 21A.257 lit. b) Agencja przyjmuje następujące dokumenty dotyczące zgodności, bez ich dalszej weryfikacji, przedłożone przez wnioskującego w celu uzyskania:

1) zatwierdzenia warunków lotu wymaganego dla uzyskania zezwolenia na lot; lub

2) certyfikatu typu lub zatwierdzenia poważnej zmiany w projekcie typu; lub

3) uzupełniającego certyfikatu typu; lub

4) autoryzacji ETSO na mocy pkt 21A.602 lit. b) ppkt 1); lub

5) zatwierdzenia projektu poważnej naprawy.”;

12) w pkt 21A.263 dodaje się ppkt 6) i 7) w brzmieniu:

„6) zatwierdzania warunków, na jakich można wydać zezwolenie na lot zgodnie z pkt 21A.710 lit. a) ppkt 2),

i) z wyjątkiem pierwszych lotów

— nowego typu statku powietrznego, lub

— statku powietrznego zmienionego w sposób, który został uznany lub byłby uznany za stanowiący poważną zmianę lub istotną zmianę w zakresie uzupełniającego certyfikatu typu, lub

— statku powietrznego, którego charakterystyka lotu i/lub pilotażu może ulegać istotnym zmianom;

ii) z wyjątkiem zezwoleń na lot wydanych dla celów pkt 21A.701 lit. a) ppkt 15).

7) Wydawania zezwolenia na lot zgodnie z pkt 21A.711 lit. b) dla statku powietrznego, który został zaprojektowany lub zmieniony, a sama organizacja projektująca kontroluje konfigurację statku powietrznego w ramach procedury certyfikacji organizacji projektującej, a także potwierdza zgodność z warunkami projektu zatwierdzonymi dla lotu.”;

13) w pkt 21A.265 dodaje się lit. f) i g) w brzmieniu:

„f) w razie konieczności, na podstawie uprawnienia określonego w pkt 21A.263 lit. c) ppkt 6), ustala warunki wydania zezwolenia na lot;

g) w razie konieczności, na podstawie uprawnienia określonego w pkt 21A.263 lit. c) ppkt 7), przed wydaniem dla statku powietrznego zezwolenia na lot (formularz 20b EASA, patrz: dodatek) stwierdza zgodność z pkt 21A.711 lit. b) i lit. d).”;

14) w części A tytuł podczęści P otrzymuje brzmienie:

„PODCZEŚĆ P – ZEZWOLENIE NA LOT

21A.701 Zakres

Zezwolenia na lot wydaje się zgodnie z niniejszą podczęścią dla statków powietrznych niespełniających odpowiednich wymagań w zakresie zdatności do lotu lub w stosunku do których nie wykazano, że spełniają one takie wymagania, lecz są zdolne do wykonania bezpiecznego lotu zgodnie z określonymi warunkami i w następujących celach:

- 1) prace badawczo-rozwojowe;
- 2) wykazanie zgodności z przepisami lub specyfikacjami dotyczącymi certyfikacji;
- 3) szkolenie załóg organizacji projektujących lub organizacji produkujących;
- 4) produkcyjne próby w locie statku powietrznego z nowej produkcji;
- 5) przelot statków powietrznych będących w produkcji pomiędzy zakładami produkcyjnymi;
- 6) przelot statków powietrznych w celu ich zatwierdzenia przez klienta;
- 7) dostawa i wywóz statków powietrznych;
- 8) przelot statków powietrznych w celu ich zatwierdzenia przez właściwy organ;
- 9) badanie rynku, w tym szkolenie załogi klienta;
- 10) wystawy i pokazy lotnicze;
- 11) przelot statków powietrznych do miejsca obsługi technicznej lub przeprowadzenia oceny zdatności do lotu, lub do miejsca przechowywania;
- 12) przelot statku powietrznego o masie przekraczającej maksymalną certyfikowaną masę startową dla lotu przekraczającego normalny zasięg, odbywającego się nad wodą lub nad obszarami lądowymi, gdzie nie są dostępne odpowiednie urządzenia do lądowania lub tankowania paliwa;

- 13) bicie rekordów, zawody lotnicze lub podobne imprezy;
- 14) przelot statków powietrznych spełniających odpowiednie wymagania zdatności do lotu zanim zostanie potwierdzona zgodność z wymaganiami w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego;
- 15) działalność w zakresie lotów o charakterze niekomercyjnym wykonywana pojedynczymi statkami o nieskomplikowanej budowie lub typami statków powietrznych, dla których nie przewidziano świadectw zdatności do lotu lub ograniczonych świadectw zdatności do lotu.

21A.703 Kwalifikowalność

Każda osoba fizyczna lub prawna ma prawo wystąpić z wnioskiem o zezwolenie na lot, z wyjątkiem zezwolenia na lot wymaganego dla celów pkt 21A.701 lit. a) ppkt 15), gdzie wnioskodawca musi być właścicielem statku powietrznego. Osoba uprawniona do złożenia wniosku o zezwolenie na lot ma również prawo wystąpić o zatwierdzenie warunków lotu.

21A.705 Właściwy organ

Niezależnie od pkt 21.1, dla celów niniejszej podczęści, „właściwy organ” oznacza:

- a) organ wyznaczony przez państwo członkowskie rejestru; lub
- b) dla niezarejestrowanych statków powietrznych, organ wyznaczony przez państwo członkowskie, które nadało znaki rejestracyjne.

21A.707 Wniosek o zezwolenie na lot

- a) Zgodnie z pkt 21A.703 i w przypadku gdy wnioskodawcy nie przyznano uprawnień do wydania zezwolenia na lot, wniosek o zezwolenie na lot składa się do właściwego organu w formie i na zasadach określonych przez organ.
- b) Każdy wniosek o zezwolenie na lot zawiera:
 - 1) cel(-e) lotu(-ów), zgodnie z pkt 21A.701;
 - 2) zakres, w jakim statek powietrzny nie spełnia odpowiednich wymagań zdatności do lotu;
 - 3) warunki lotu zatwierdzone zgodnie z pkt 21A.710.
- c) W przypadku gdy warunki lotu nie zostały zatwierdzone w momencie składania wniosku o zezwolenie na lot, wniosek o zatwierdzenie warunków lotu składa się zgodnie z pkt 21A.709.

21A.708 Warunki lotu

Warunki lotu obejmują:

- a) konfigurację(-e), dla której(-ych) występuje się o zezwolenie na lot;
- b) wszelkie warunki lub ograniczenia niezbędne dla bezpiecznej eksploatacji statku powietrznego, w tym:
 - 1) warunki lub ograniczenia odnoszące się do trasy przelotu lub przestrzeni powietrznej, lub jedno i drugie, wymagane dla lotu(-ów);
 - 2) warunki lub ograniczenia odnoszące się do załogi mającej prowadzić statek powietrzny;
 - 3) ograniczenia dotyczące przewozu osób innych niż personel powietrzny;
 - 4) ograniczenia eksploatacyjne, szczególne procedury lub warunki techniczne, które muszą być spełnione;
 - 5) szczegółowy program lotów próbnych (jeśli dotyczy);
 - 6) szczegółowe warunki nieprzerwanej zdatności do lotu obejmujące wytyczne w zakresie obsługi technicznej i system, w ramach którego obsługa techniczna będzie wykonywana;

- c) potwierdzenie, że statek powietrzny jest w stanie wykonać bezpieczny lot w warunkach określonych w pkt 21A.708 lit. b) powyżej lub ze względu na wynikające z tego punktu ograniczenia;
- d) metodę wykorzystaną do kontroli konfiguracji statku powietrznego w celu zapewnienia zgodności z ustalonymi warunkami.

21A.709 Wniosek o zatwierdzenie warunków lotu

- a) Zgodnie z pkt 21A.707 lit. c) i w przypadku gdy wnioskodawcy nie przyznano uprawnień do zatwierdzania warunków lotu, wniosek o zatwierdzenie warunków lotu składa się do:
 - 1) Agencji, jeśli zatwierdzenie warunków lotu dotyczy bezpieczeństwa projektu, w formie i na zasadach określonych przez Agencję; lub
 - 2) właściwego organu, jeśli zatwierdzenie warunków lotu nie dotyczy bezpieczeństwa projektu, w formie i na zasadach określonych przez organ.
- b) Każdy wniosek o zatwierdzenie warunków lotu obejmuje:
 - 1) proponowane warunki lotu;
 - 2) dokumentację potwierdzającą te warunki; oraz
 - 3) oświadczenie, że statek powietrzny jest w stanie wykonać bezpieczny lot w warunkach określonych w pkt 21A.708 lit. b) powyżej lub ze względu na wynikające z tego punktu ograniczenia.

21A.710 Zatwierdzenie warunków lotu

- a) W przypadku gdy zatwierdzenie warunków lotu dotyczy bezpieczeństwa projektu, warunki lotu zatwierdza:
 - 1) Agencja; lub
 - 2) odpowiednio upoważniona organizacja projektująca, zgodnie z uprawnieniami określonymi w pkt 21A.263 lit. c) ppkt 6).
- b) W przypadku gdy zatwierdzenie warunków lotu nie dotyczy bezpieczeństwa projektu, warunki lotu zatwierdza właściwy organ lub odpowiednio upoważniona organizacja, która wyda również zezwolenie na lot.
- c) Przed zatwierdzeniem warunków lotu Agencja, właściwy organ lub upoważniona organizacja muszą stwierdzić, że statek powietrzny jest w stanie wykonać bezpieczny lot w określonych warunkach lub w związku z ustalonymi ograniczeniami. W tym celu Agencja lub właściwy organ mogą przeprowadzić konieczną kontrolę lub niezbędne próby, lub zażądać ich przeprowadzenia przez wnioskodawcę.

21A.711 Wydanie zezwolenia na lot

- a) Właściwy organ wydaje zezwolenie na lot:
 - 1) po otrzymaniu danych, o których mowa w pkt 21A.707; oraz
 - 2) w przypadku gdy warunki określone w pkt 21A.708 zostały zatwierdzone zgodnie z pkt 21A.710; oraz
 - 3) w przypadku gdy właściwy organ, w wyniku przeprowadzonych analiz, które mogą obejmować kontrole, lub w wyniku procedur uzgodnionych z wnioskodawcą, stwierdza, że przed wykonaniem lotu statek powietrzny jest zgodny z projektem, o którym mowa w pkt 21A.708.
- b) Odpowiednio upoważniona organizacja projektująca może wydać zezwolenie na lot (formularz 20b EASA, patrz: dodatek) zgodnie z uprawnieniami przyznanymi na mocy pkt 21A.263 lit. c) ppkt 7), w przypadku gdy warunki wymienione w pkt 21A.708 zostały zatwierdzone zgodnie z pkt 21A.710.
- c) Odpowiednio upoważniona organizacja produkująca może wydać zezwolenie na lot (formularz 20b EASA, patrz: dodatek) zgodnie z uprawnieniami przyznanymi na mocy pkt 21A.163 lit. e), w przypadku gdy warunki wymienione w pkt 21A.708 zostały zatwierdzone zgodnie z pkt 21A.710.

- d) Zezwolenie na lot określa cel lub cele oraz wszelkie warunki i ograniczenia zatwierdzone zgodnie z pkt 21A.710.
- e) Dla zezwoleń wydanych zgodnie z lit. b) lub c), kopię zezwolenia na lot należy przekazać właściwemu organowi.
- f) W przypadku stwierdzenia, że którykolwiek z warunków wyszczególnionych w pkt 21A.723 lit. a) nie jest spełniany w odniesieniu do zezwolenia na lot wydanego przez organizację zgodnie z pkt 21A.711 lit. b) lub c), organizacja cofa zezwolenie.

21A.713 Zmiany

- a) Wszelkie zmiany unieważniające warunki lotu lub związane z nim uzasadnienie ustalone na potrzeby zezwolenia na lot zatwierdza się zgodnie z pkt 21A.710. W razie konieczności należy złożyć wniosek zgodnie z pkt 21A.709.
- b) Zmiana mająca wpływ na treść zezwolenia na lot wymaga wydania nowego zezwolenia na lot zgodnie z pkt 21A.711.

21A.715 Język

Instrukcje, tabliczki, wykazy oraz oznakowanie przyrządów, a także wszelkie niezbędne informacje wymagane obowiązującymi specyfikacjami certyfikacyjnymi, muszą być sporządzone w jednym lub kilku językach urzędowych Wspólnot Europejskich, możliwych do zaakceptowania przez właściwy organ.

21A.719 Zbywalność

- a) Zezwolenie na lot jest niezbywalne.
- b) Niezależnie od pkt 21A.719 lit. a), jeśli chodzi o zezwolenie na lot wydane dla celów pkt 21A.701 lit. a) ppkt 15), w przypadku zmiany właściciela statku powietrznego, zezwolenie to przenosi się wraz ze statkiem powietrznym, o ile statek ten pozostaje w tym samym rejestrze, albo wydaje się jedynie za zgodą właściwego organu państwa członkowskiego rejestru, do którego statek powietrzny jest przenoszony.

21A.721 Kontrole

Posiadacz zezwolenia na lot lub wnioskujący o takie zezwolenie udostępnia przedmiotowy statek powietrzny na wniosek właściwego organu.

21A.723 Okres obowiązywania i zachowanie ważności

- a) Zezwolenie na lot wydaje się na okres maksymalnie 12 miesięcy i pozostaje ono ważne, pod warunkiem że:
 - 1) zachowana zostaje zgodność z warunkami i ograniczeniami, o których mowa w pkt 21A.711 lit. d), dotyczącymi zezwolenia na lot;
 - 2) zezwolenia na lot nie zawieszono lub nie cofnięto zgodnie z pkt 21B.530;
 - 3) statek powietrzny pozostaje w tym samym rejestrze.
- b) Niezależnie od pkt 21A.723 lit. a) zezwolenie na lot wydane dla celów pkt 21A.701 lit. a) pkt 15) może być wydane na czas nieokreślony.
- c) Wobec zawieszenia zezwolenia na lot lub jego cofnięcia musi ono być zwrócone właściwemu organowi.

21A.725 Przedłużenie ważności zezwolenia na lot

Przedłużenie ważności zezwolenia na lot podlega takiej samej procedurze, jak w przypadku zmian, o których w pkt 21A.713.

21A.727 Obowiązki posiadacza zezwolenia na lot

Posiadacz zezwolenia na lot zapewnia nieprzerwaną zgodność ze wszystkimi warunkami i ograniczeniami dotyczącymi zezwolenia na lot.

21A.729 Przechowywanie dokumentacji

- a) Wszelką dokumentację sporządzoną w celu ustanowienia i uzasadnienia warunków lotu przechowuje posiadacz zatwierdzenia warunków lotu do dyspozycji Agencji i właściwego organu, w sposób umożliwiający dostarczenie informacji niezbędnych dla zapewnienia nieprzerwanej zdatności statku powietrznego do lotu.

b) Wszelką dokumentację dotyczącą wydania zezwoleń na lot zgodnie z uprawnieniami zatwierdzonych organizacji, w tym protokoły kontroli, dokumenty potwierdzające zatwierdzenie warunków lotu oraz samo zezwolenie na lot, przechowuje dana zatwierdzona organizacja do dyspozycji Agencji i właściwego organu, w sposób umożliwiający dostarczenie informacji niezbędnych dla zapewnienia nieprzerwanej zdatności statku powietrznego do lotu.”.

15) punkt 21B.20 otrzymuje brzmienie:

„21B.20 Obowiązki właściwego organu

Właściwy organ państwa członkowskiego jest odpowiedzialny za wdrożenie postanowień sekcji A – podczęści F, G, H, I i P jedynie w stosunku do wnioskodawców lub posiadaczy, których główne miejsce prowadzenia działalności znajduje się na jego terytorium.”;

16) punkt 21B.25 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Postanowienia ogólne:

Państwo członkowskie wyznacza właściwy organ z przydzielonym zakresem odpowiedzialności za wdrożenie postanowień sekcji A – podczęści F, G, H, I i P z udokumentowanymi procedurami, strukturą organizacyjną i personelem.”;

17) w części B tytuł podczęści H otrzymuje brzmienie:

„PODCZĘŚĆ H – ŚWIADECTWA ZDATNOŚCI DO LOTU I OGRANICZONE ŚWIADECTWA ZDATNOŚCI DO LOTU”;

18) punkt 21B.325 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Po stwierdzeniu, że spełniane są stosowne wymagania sekcji A – podczęść H, właściwy organ państwa członkowskiego rejestru bez nieuzasadnionej zwłoki wydaje świadectwo zdatności do lotu (formularz 25 EASA, patrz: dodatek) lub ograniczone świadectwo zdatności do lotu (formularz 24 EASA, patrz: dodatek) lub, stosownie do sytuacji, wprowadza do nich zmiany.”;

19) punkt 21B.330 otrzymuje brzmienie:

„21B.330 Zawieszanie i cofanie świadectw zdatności do lotu i ograniczonych świadectw zdatności do lotu

a) W przypadku stwierdzenia, że którykolwiek z warunków wyszczególnionych w pkt 21A.181 lit. a) nie jest spełniany, właściwy organ państwa członkowskiego rejestru zawiesza lub cofa świadectwo zdatności do lotu.

b) W chwili wydania decyzji o zawieszeniu lub cofnięciu świadectwa zdatności do lotu lub ograniczonego świadectwa zdatności do lotu właściwy organ państwa członkowskiego rejestru wskazuje przyczyny zawieszenia lub cofnięcia i informuje posiadacza świadectwa o przysługującym mu prawie do odwołania się.”;

20) w części B podczęść P otrzymuje brzmienie:

„PODCZĘŚĆ P – ZEZWOLENIE NA LOT

21B.520 Kontrola

a) Właściwy organ wykonuje odpowiednie czynności kontrolne uzasadniające wydanie lub cofnięcie zezwolenia na lot.

b) Właściwy organ przygotowuje procedury oceny obejmujące przynajmniej następujące elementy:

- 1) ocenę kwalifikowalności wnioskodawcy;
- 2) ocenę kwalifikowalności wniosku;
- 3) ocenę dokumentacji otrzymanej wraz z wnioskiem;
- 4) kontrolę statku powietrznego;
- 5) zatwierdzenie warunków lotu zgodnie z pkt 21A.710 lit. b).

21B.525 Wydanie zezwoleń na lot

Właściwy organ wydaje zezwolenie na lot (formularz 20a EASA, patrz: dodatek), gdy jest pewien, że obowiązujące wymagania części A – podczęści P zostały spełnione.

21B.530 Cofnięcie zezwoleń na lot

- a) W przypadku stwierdzenia, że którykolwiek z warunków wyszczególnionych w pkt 21A.723 lit. a) nie jest spełniany w odniesieniu do wydanego zezwolenia na lot, właściwy organ cofa zezwolenie.
- b) W chwili wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia na lot właściwy organ wskazuje przyczyny cofnięcia i informuje posiadacza zezwolenia na lot o przysługującym mu prawie do odwołania.

21B.545 Przechowywanie dokumentacji

- a) Właściwy organ stosuje system przechowywania dokumentacji zapewniający odpowiednie śledzenie procesu wydawania i cofania każdego pojedynczego zezwolenia na lot.
 - b) Dokumentacja powinna obejmować przynajmniej:
 - 1) dokumenty dostarczone przez wnioskodawcę;
 - 2) dokumenty sporządzone w trakcie kontroli, w których opisano przeprowadzone czynności i wyniki końcowe analiz, o których mowa w pkt 21B.520 lit. b); oraz
 - 3) kopię zezwolenia na lot.
 - c) Dokumentację przechowuje się przez co najmniej sześć lat od wygaśnięcia ważności zezwolenia na lot.;
- 21) wykaz dodatków otrzymuje brzmienie:

„Dodatek I – formularz 1 EASA Autoryzowany certyfikat dopuszczenia

Dodatek II – formularz 15a EASA Poświadczenie przeglądu zdatności do lotu

Dodatek III – formularz 20a EASA Zezwolenie na lot

Dodatek IV – formularz 20b Zezwolenie na lot (wydane przez zatwierdzone organizacje)

Dodatek V – formularz 24 EASA Ograniczone świadectwo zdatności do lotu

Dodatek VI – formularz 25 EASA Świadectwo zdatności do lotu

Dodatek VII – formularz 45 EASA Świadectwo zdatności w zakresie hałasu

Dodatek VIII – formularz 52 EASA Oświadczenie o zgodności statku powietrznego

Dodatek IX – formularz 53 EASA Poświadczenie obsługi

Dodatek X – formularz 55 EASA Zatwierdzenie organizacji produkującej

Dodatek XI – formularz 65 EASA Porozumienie o współpracy [produkcja bez stosowania procedury certyfikacji organizacji produkującej]”

22) formularz 20 EASA otrzymuje brzmienie:

”

LOGO właściwego organu	ZEZWOLENIE NA LOT	
(*)		
<p>Niniejsze zezwolenie na lot wydane jest na mocy rozporządzenia (WE) nr 1595/2002, art. 5 pkt 3 lit. a) oraz zaświadcza, że ten statek powietrzny jest zdolny do bezpiecznego lotu w podanym niżej celu i przy wymienionych niżej warunkach i jest ważne we wszystkich państwach członkowskich.</p> <p>Niniejsze zezwolenie jest również ważne dla wykonywania lotów do i wewnątrz innych państw pod warunkiem uzyskania oddzielnego zatwierdzenia od właściwych organów tych państw.</p>	1. Przynależność państwowa i znaki rejestracyjne:	
2. Wytwórca statku powietrznego/typ:	3. Numer seryjny:	
4. Zezwolenie obejmuje: <i>[cel, zgodnie z pkt 21A.701 lit. a)]</i>		
5. Posiadacz: <i>[w przypadku zezwolenia na lot wydanego w celu jak w pkt 21A.701 lit. a) ppkt 15): „zarejestrowany posiadacz”]</i>		
6. Warunki/uwagi:		
7. Okres ważności:		
8. Miejsce i data wystawienia:	9. Podpis przedstawiciela właściwego organu:	

EASA Form 20a

(*) Wypełnia państwo rejestru.”

23) wprowadza się nowy formularz 20b EASA w brzmieniu:

”

Państwo członkowskie właściwego organu wydającego zatwierdzenie organizacji, na podstawie którego wydano niniejsze zezwolenie; lub

EASA”, jeśli zatwierdzenie zostało wydane przez EASA

ZEZWOLENIE NA LOT

Nazwa i adres właściwego organu wydającego niniejsze zezwolenie na lot:	(*)
Niniejsze zezwolenie na lot wydane jest na mocy rozporządzenia (WE) nr 1595/2002, art. 5 pkt 3 lit. a) oraz zaświadcza, że ten statek powietrzny jest zdolny do bezpiecznego lotu w podanym niżej celu i przy wymienionych niżej warunkach i jest ważne we wszystkich państwach członkowskich. Niniejsze zezwolenie jest również ważne dla wykonywania lotów do i wewnątrz innych państw pod warunkiem uzyskania oddzielnego zatwierdzenia od właściwych organów tych państw.	1. Przynależność państwowa i znaki rejestracyjne:
2. Wytwórca statku powietrznego/typ:	3. Numer seryjny:
4. Zezwolenie obejmuje: <i>[cel, zgodnie z pkt 21A.701 lit. a)]</i>	
5. Posiadacz: <i>[organizacja wydająca niniejsze zezwolenie na lot]</i>	
6. Warunki/uwagi:	
7. Okres ważności:	
8. Miejsce i data wystawienia:	9. Autoryzowany podpis: Nazwisko: Numer referencyjny zatwierdzenia:

Formularz 20b EASA

(*) Wypełnia posiadacz zatwierdzenia organizacji.”

24) arkusz B formularza 55 EASA otrzymuje brzmienie:

”

Właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub EASA	Warunki zatwierdzenia	TA: NAA.21G.XXXX		
<p>Niniejszy dokument stanowi część zatwierdzenia organizacji produkującej nr NAA.21G.XXXX wydanego:</p> <p>Nazwa firmy:</p> <p>Sekcja 1. ZAKRES PRAC:</p> <table border="0" data-bbox="220 600 1011 629"> <tr> <td style="text-align: center;">PRODUKCJA</td> <td style="text-align: center;">WYROBY/KATEGORIE</td> </tr> </table> <p style="text-align: center;">W sprawie szczegółów i ograniczeń patrz: charakterystyka organizacji produkującej, sekcja xxx.</p> <p>Sekcja 2. ADRESY:</p> <p>Sekcja 3. UPRAWNIENIA:</p> <p>W ramach warunków zatwierdzenia i zgodnie z procedurami wyszczególnionymi w charakterystyce organizacji produkującej ma ona prawo korzystania z uprawnień wymienionych w pkt 21A.163, pod następującymi warunkami:</p> <p><i>[pozostawić tylko tekst mający zastosowanie]</i></p> <p>Przed zatwierdzeniem projektu wyrobu formularz 1 EASA może zostać wydany tylko do celów ustalenia zgodności.</p> <p>Oświadczenia o zgodności nie wolno wydawać dla niezatwierdzonego statku powietrznego.</p> <p>Do czasu, gdy wymagana będzie zgodność z przepisami w zakresie utrzymania, utrzymanie można prowadzić zgodnie z charakterystyką organizacji produkującej, sekcja xxx.</p> <p>Zezwolenia na lot mogą być wydawane zgodnie z charakterystyką organizacji produkującej, sekcja yyy.</p>			PRODUKCJA	WYROBY/KATEGORIE
PRODUKCJA	WYROBY/KATEGORIE			
Data pierwszego:	Data niniejszego wystawienia	Podpisano: Za właściwy organ lub EASA		

Formularz 55 EASA — Zatwierdzenie POA — Arkusz B”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 376/2007

z dnia 30 marca 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2042/2003 w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do dnia 28 marca 2007 r., w okresie przejściowym, kiedy państwa członkowskie były w pełni odpowiedzialne za wszelkie kwestie związane z wydawaniem zezwoleń na lot, rozporządzenie Komisji (WE) nr 2042/2003⁽²⁾ nie miało zastosowania do statków powietrznych wykonujących loty na podstawie takich zezwoleń i w związku z tym utrzymanie takich statków powietrznych podlegało odpowiednim przepisom krajowym w tym zakresie.
- (2) Ze względu na charakter zezwoleń na lot, wydawanych jednorazowo dla statków powietrznych, które z różnych powodów nie spełniają wymagań niezbędnych do wydania świadectw zdatności do lotu, nie jest możliwe ustanowienie ogólnych zasad dotyczących obsługi takich statków powietrznych. Zamiast tego zasady dotyczące obsługi statku powietrznego należy określać w warunkach lotu zatwierdzanych dla każdego indywidualnego przypadku.
- (3) Konieczne jest uzupełnienie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r., ustanawiającego zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących⁽³⁾, o nowe wymagania i procedury administracyjne dotyczące wydawania

zezwoleń na lot, zmieniając rozporządzenie (WE) nr 2042/2003, w celu wyłączenia statków powietrznych wykonujących lot na podstawie zezwolenia ze stosowania przepisów rozporządzenia i włączenia ich do przepisów w zakresie obsługi zawartych w zatwierdzonych warunkach lotu powiązanych z zezwoleniem na lot.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2042/2003.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu opierają się na opinii wydanej przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego⁽⁴⁾ zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. b) i art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu określonego w art. 54 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2042/2003 artykuł 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, nieprzerwana zdatność do lotu statków powietrznych posiadających zezwolenie na lot zapewniana jest na podstawie szczególnych ustaleń w zakresie nieprzerwanej zdatności do lotu, określonych w zezwoleniu na lot wydanym zgodnie z załącznikiem (część 21) do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1702/2003.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240 z 7.9.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1701/2003 (Dz.U. L 243 z 27.9.2003, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 28.11.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 707/2006 (Dz.U. L 122 z 9.5.2006, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 243 z 27.9.2003, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 706/2006 (Dz.U. L 122 z 9.5.2006, str. 16).

⁽⁴⁾ Opinia 02/-2007.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Jacques BARROT
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 377/2007**z dnia 29 marca 2007 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, koniecznym jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustaliło Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy poddział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej Ogólnych reguł towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku do niniejszego rozporządzenia, powinny być klasyfikowane do kodów CN wskazanych w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3.

- (4) Właściwe jest zapewnienie, że wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodów CN wskazanych w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 301/2007 (Dz.U. L 81 z 22.3.2007, str. 11).

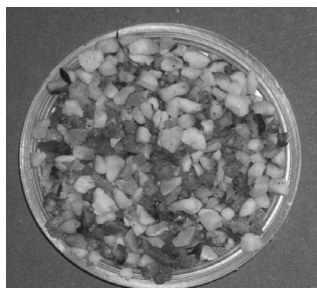
⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (Kod CN)	Uzasadnienia
(1)	(2)	(3)
<p>1. Przetwór z orzechów laskowych stanowiący mieszaninę orzechów laskowych i cukru, w postaci ziaren (% masy) (*):</p> <p>orzechy laskowe 40, dodany cukier 60.</p> <p>Orzechy laskowe są prażone w temperaturze 140 °C przez 20–25 minut. Cukier jest palony oddzielnie w tej samej temperaturze przez 15–17 minut. Prażone orzechy są następnie mieszane z cukrem i prażone razem przez 12–15 minut. Przetwór zostaje następnie schłodzony i posiekany na cząstki wielkości 1–4 mm. Następnie zostaje zapakowany w worki, co najmniej 10 kg, z przeznaczeniem do sprzedaży hurtowej.</p> <p>Przetwór ten stanowi produkt pośredni nieprzeznaczony do bezpośredniego spożycia, ale mający zastosowanie do produkcji czekolad, lodów, wyrobów cukierniczych oraz ciast.</p>	2008 19 19	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 2008, 2008 19 i 2008 19 19.</p> <p>Produkt ten nie jest klasyfikowany do działu 17, ponieważ jest on słodzonym przetworem spożywczym, stanowiącym mieszaninę orzechów laskowych i cukru (Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dot. działu 17, Uwagi ogólne, lit. b)).</p> <p>Pozycja 1704 nie ma zastosowania do tego słodzonego przetworu z orzechów laskowych, ponieważ nie jest on sprzedawany lub przeznaczony do spożycia jako wyrób cukierniczy (Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dot. pozycji 1704, akapit pierwszy).</p> <p>Produkt ten objęty jest działem 20, ponieważ jest on przetworzony lub zakonserwowany procesem nieujęty w dziale 8 (uwaga 1 lit. a) do działu 20 oraz Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej, dot. podpozycji od 2008 11 10 do 2008 19 99).</p> <p>Jako orzechy zmieszane z cukrem i poddane uprzednio przetworzeniu (prażeniu) produkt ten klasyfikowany jest do podpozycji 2008 19 19 (Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej, dot. podpozycji od 2008 11 10 do 2008 19 99).</p>
(*) Fotografia nr 1 ma charakter jedynie informacyjny.		
<p>2. Przetwór z orzechów laskowych stanowiący mieszaninę orzechów laskowych i cukru, w postaci proszku (% masy) (**):</p> <p>orzechy laskowe 40, dodany cukier 60.</p> <p>Orzechy laskowe są prażone w temperaturze 140 °C przez 20–25 minut. Cukier jest palony oddzielnie w tej samej temperaturze przez 15–17 minut. Prażone orzechy są następnie mieszane z cukrem i prażone razem przez 12–15 minut. Przetwór zostaje następnie schłodzony i posiekany na cząstki wielkości 1–4 mm, po czym są one mielone do rozmiaru 20–30 mikronów. Następnie zostaje zapakowany w worki, co najmniej 12,5 kg, z przeznaczeniem do sprzedaży hurtowej.</p> <p>Przetwór ten stanowi produkt pośredni, nieprzeznaczony do bezpośredniego spożycia, ale mający zastosowanie do produkcji czekolad, lodów, wyrobów cukierniczych oraz ciast.</p>	2008 19 19	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 2008, 2008 19 i 2008 19 19.</p> <p>Produkt ten nie jest klasyfikowany do działu 17, ponieważ jest on słodzonym przetworem spożywczym stanowiącym mieszaninę orzechów laskowych i cukru (Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dot. działu 17, Uwagi ogólne, lit. b)).</p> <p>Pozycja 1704 nie ma zastosowania do tego przetworu, ponieważ jest on półproduktem, który nie jest przetworzony wyłącznie na pewien typ wyrobu cukierniczego objętego tą pozycją (Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, do pozycji 1704, pierwszy akapit, oraz Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej, dot. podpozycji od 1704 90 51 do 1704 90 99, akapit drugi).</p> <p>Produkt ten objęty jest działem 20, ponieważ jest on przetworzony lub zakonserwowany procesem nieujęty w dziale 8 (uwaga 1 lit. a) do działu 20 oraz Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej, dot. podpozycji od 2008 11 10 do 2008 19 99).</p> <p>Jako orzechy zmieszane z cukrem i poddane uprzednio przetworzeniu (prażeniu), produkt ten klasyfikowany jest do podpozycji 2008 19 19 (Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej, dot. podpozycji od 2008 11 10 do 2008 19 99).</p>
(**) Fotografia nr 2 ma charakter jedynie informacyjny.		

(1)	(2)	(3)
<p>3. Przetwórz z orzechów laskowych stanowiący mieszaninę orzechów laskowych i cukru, w postaci pasty (% masy) (***):</p> <p>orzechy laskowe 40, dodany cukier 60.</p> <p>Orzechy laskowe są prażone w temperaturze 140 °C przez 20–25 minut. Cukier jest palony oddzielnie w tej samej temperaturze przez 15–17 minut. Prażone orzechy są następnie mieszane z cukrem i prażone razem przez 12–15 minut. Przetwórz zostaje następnie schłodzony i posiekany na cząstki wielkości 1–4 mm, po czym mielony do rozmiaru 20–30 mikronów. Zmielony przetwórz mieszany jest do momentu uzyskania jednolitej pasty. Następnie zostaje zapakowany w torby, co najmniej 20 kg, z przeznaczeniem do sprzedaży hurtowej.</p> <p>Przetwórz ten stanowi produkt pośredni, nieprzeznaczony do bezpośredniego spożycia, ale mający zastosowanie do produkcji czekolad, lodów, wyrobów cukierniczych oraz ciast.</p>	<p>2008 19 19</p>	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 2008, 2008 19 i 2008 19 19.</p> <p>Produkt ten nie jest klasyfikowany do działu 17, ponieważ jest on słodzonym przetworem spożywczym stanowiącym mieszaninę orzechów laskowych i cukru (Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dot. działu 17, Uwagi ogólne, lit. b)).</p> <p>Pozycja 1704 nie ma zastosowania do tego przetworu, ponieważ jest on półproduktem, który nie jest przetworzony wyłącznie na pewien typ wyrobu cukierniczego objętego tą pozycją (Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dot. pozycji 1704, pierwszy akapit, pkt (ix) oraz Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej, dot. podpozycji od 1704 90 51 do 1704 90 99, akapit drugi).</p> <p>Produkt ten objęty jest działem 20, ponieważ jest on przetworzony lub zakonserwowany procesem nieujęty w dziale 8 (uwaga 1 lit. a) do działu 20 oraz Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej, dot. podpozycji od 2008 11 10 do 2008 19 99).</p> <p>Jako orzechy zmieszane z cukrem i poddane uprzednio przetworzeniu (prażeniu), produkt ten klasyfikowany jest do podpozycji 2008 19 19 (Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej, dot. podpozycji od 2008 11 10 do 2008 19 99).</p>

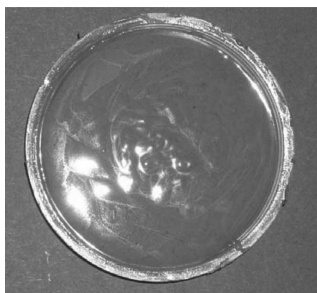
(***) Fotografia nr 3 ma charakter jedynie informacyjny.

Nuotrauka nr 1

Nuotrauka nr 2

Nuotrauka nr 3

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/20/WE

z dnia 3 kwietnia 2007 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia dichlofluanidu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2032/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1896/2000 ⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje dichlofluanid.
- (2) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2032/2003 dichlofluanid został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 8, „Środki do konserwacji drewna” zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2032/2003 Zjednoczone Królestwo zostało wyznaczone jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawodawcy. W dniu 13 września 2005 r. Zjednoczone Królestwo przedłożyło Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 10 ust. 5 i art. 7 tego rozporządzenia.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2032/2003 w dniu 28 listopada 2006 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (5) Ocena dichlofluanidu nie dała podstaw do żadnych wątpliwości ani obaw wymagających konsultacji z Komitetem Naukowym ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER).
- (6) Na podstawie różnych przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające dichlofluanid stosowane jako środki konserwacji drewna spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane i wyszczególnione w sprawozdaniu z oceny. Należy zatem włączyć dichlofluanid do załącznika I, tak aby zapewnić we wszystkich państwach członkowskich możliwość udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na produkty biobójcze zawierające dichlofluanid stosowane jako środki konserwacji drewna, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (7) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy zostały zastosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną dichlofluanid na rynku oraz właściwe funkcjonowanie rynku produktów biobójczych w ogóle.
- (8) W świetle ustaleń zawartych w sprawozdaniu z oceny należy wprowadzić wymóg, by produkty dopuszczone do użytku przemysłowego były stosowane wyłącznie z odpowiednim wyposażeniem ochrony osobistej, oraz wymóg dołączania instrukcji zawierających informację, że drewno po obróbce należy przechowywać na nieprzepuszczalnym twardym podłożu w celu zapobieżenia bezpośredniemu przedostawaniu się substancji do gleby oraz zapewnienia możliwości zebrania pozostałości substancji do ponownego użycia lub unieszkodliwienia, zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt i) lit. d) dyrektywy 98/8/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/140/WE (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 78).

⁽²⁾ Dz.U. L 307 z 24.11.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1849/2006 (Dz.U. L 355 z 15.12.2006, str. 63).

- (9) Należy przewidzieć rozsądny termin, jaki powinien upłynąć zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE, w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz zapewnienia wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwości pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (10) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni okres na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności na udzielenie, zmienienie lub cofnięcie zezwoleń na produkty biobójcze należące do ósmego typu produktu zawierające dichlofluanid, tak aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 29 lutego 2008 r. przepisy ustawowe, wykonawcze

i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 marca 2009 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odesłania ustalany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Do tabeli w załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się pozycję 2 w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biotóycznym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej spośród decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
„2	dichlofluamid	N-(dichlorofluoromety- lotio)-N',N'-dimetylo-N- fenylosulfoamid Nr WE: 214-118-7 Nr CAS: 1085-98-9	≥ 96 % wago- wych	1 marca 2009 r.	28 lutego 2011 r.	28 lutego 2019 r.	8	Państwa członkowskie dbają o to, aby pozwo- lenia spełniały następujące warunki: 1) podczas stosowania produktów dopuszczo- nych do użytku przemysłowego i/lub profe- sjonalnego należy używać właściwego wypo- sazenia ochrony osobistej; 2) z uwagi na rozpoznane zagrożenia dla przedziatu glebowego należy podjąć odpo- wiednie środki ograniczające ryzyko w celu jego ochrony; 3) etykiety i/lub karty danych dotyczących bezpieczeństwa, stosowane na produktach dopuszczonych do użytku przemysłowego, muszą zawierać informację, że drewno bezpośrednio po obróbce należy przecho- wywać na nieprzepuszczalnym twardym podłożu w celu zapobieżenia bezpośred- niemu przedostawaniu się substancji do gleby oraz że wszelkie pozostałości substancji muszą zostać zebrane do ponow- nego użycia lub unieszkodliwienia.

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 19 marca 2007 r.

w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a rządem Malezji dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych

(2007/210/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Malezji dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych, z zastrzeżeniem decyzji Rady dotyczącej zawarcia tej Umowy.

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

Tekst Umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

(1) W dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

(2) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty umowę z rządem Malezji dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w załączniku do decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Artykuł 3

Do czasu wejścia w życie Umowa jest stosowana tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu, w którym strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

(3) Umowa wynegocjowana przez Komisję powinna zostać podpisana i stosowana tymczasowo, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

Artykuł 4

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 9 ust. 2 Umowy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 marca 2007 r.

W imieniu Rady
Horst SEEHOFER
Przewodniczący

UMOWA**pomiędzy Wspólnotą Europejską a rządem Malezji dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

RZĄD MALEZJI (zwany dalej „Malezją”),

z drugiej strony,

(zwane dalej „Stronami”),

UZNAJĄC, że niektóre postanowienia dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Malezją, które są niezgodne z prawem Wspólnoty Europejskiej, muszą zostać doprowadzone do zgodności z tym prawem w celu ustanowienia solidnej podstawy prawnej dla świadczenia usług lotniczych między Wspólnotą Europejską a Malezją, a także w celu zachowania kontynuacji takich usług lotniczych,

STWIERDZAJĄC, że Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję w zakresie pewnych aspektów, które mogą być włączane do dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na podstawie prawa Wspólnoty Europejskiej wspólnotowi przewoźnicy lotniczy ustanowieni w państwie członkowskim mają prawo do niedyskryminacyjnego dostępu do tras lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Wspólnotą Europejską a niektórymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich możliwość nabywania prawa własności przewoźników lotniczych licencjonowanych zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej,

STWIERDZAJĄC, że zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej przewoźnicy lotniczy nie mogą zasadniczo zawierać umów, które mogłyby wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej i których celem lub skutkiem byłoby uniemożliwienie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji,

UZNAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych zawartych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Malezją, które i) wymagają lub sprzyjają zawieraniu porozumień między przedsiębiorstwami, decyzjom związków przedsiębiorstw lub uzgodnionym praktykom zapobiegającym, ograniczającym lub zakłócającym konkurencję między przewoźnikami lotniczymi na danych trasach; lub ii) wzmacniają skutki wszelkich takich porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk; lub iii) przenoszą na przewoźników lotniczych lub inne prywatne podmioty gospodarcze odpowiedzialność za podjęcie środków zapobiegających, ograniczających lub zakłócających konkurencję między przewoźnikami lotniczymi na danych trasach, mogą uniemożliwić skuteczne działanie reguł konkurencji mających zastosowanie do przedsiębiorstw,

STWIERDZAJĄC, że celem Wspólnoty Europejskiej jako strony tych negocjacji nie jest zwiększenie ogólnej wielkości przewozów lotniczych między Wspólnotą Europejską a Malezją, ani naruszenie równowagi między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi a przewoźnikami lotniczymi z Malezji, ani negocjowanie zmian w postanowieniach obecnie obowiązujących umów dwustronnych dotyczących usług lotniczych w zakresie praw przewozowych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postanowienia ogólne

1. Do celów niniejszej Umowy „państwa członkowskie” oznacza państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej.
2. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do obywateli państwa członkowskiego będącego stroną danej umowy są rozumiane jako odniesienia do obywateli państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.
3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z państwa członkowskiego będącego stroną danej umowy są rozumiane jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to państwo członkowskie.

Artykuł 2

Wyznaczenie przez państwo członkowskie

1. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przez zainteresowane państwo członkowskie przewoźnika lotniczego, upoważnień oraz zezwoleń udzielonych mu przez Malezję oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.
2. Po otrzymaniu wyznaczenia dokonanego przez państwo członkowskie, Malezja udziela właściwych upoważnień i zezwoleń w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem że:
 - i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego i posiada ważną licencję na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej; oraz
 - ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, a właściwa władza lotnicza jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; oraz
 - iii) głównym miejscem prowadzenia działalności przez przewoźnika lotniczego jest terytorium państwa członkowskiego, które wydało mu ważną licencję na prowadzenie działalności; oraz
 - iv) przewoźnik lotniczy jest własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, i znajduje się pod skuteczną kontrolą państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich, lub innych państw wymienionych w załączniku III, lub obywateli tych innych państw.
3. Malezja może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć upoważnienia lub zezwolenia wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez państwo członkowskie, jeżeli:

- i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego lub nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej; lub
- ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym, lub właściwa władza lotnicza nie jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; lub
- iii) przewoźnik lotniczy nie stanowi własności, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, lub nie znajduje się pod skuteczną kontrolą państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich, lub innych państw wymienionych w załączniku III, lub obywateli tych innych państw; lub
- iv) przewoźnik lotniczy otrzymał już zezwolenie eksploatacyjne zgodnie z dwustronną umową między Malezją a innym państwem członkowskim, a Malezja może wykazać, że wykonywanie praw przewozowych zgodnie z niniejszą Umową na trasie, która zawiera punkt znajdujący się na terytorium tego innego państwa członkowskiego, stanowiłoby obejście ograniczeń praw przewozowych nałożonych przez tą inną umowę; lub
- v) wyznaczony przewoźnik lotniczy posiada certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez państwo członkowskie i nie istnieje dwustronna umowa dotycząca usług lotniczych między Malezją a tym państwem członkowskim, a przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez Malezję odmówiono przyznania praw przewozowych w tym państwie członkowskim.

Wykonując swoje prawa na mocy niniejszego ustępu, Malezja nie stosuje dyskryminacji między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi ze względu na ich narodowość.

Artykuł 3

Bezpieczeństwo

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku II lit. c).
2. Jeżeli państwo członkowskie (pierwsze państwo członkowskie) wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje drugie państwo członkowskie, prawa Malezji zgodnie z postanowieniami dotyczącymi bezpieczeństwa zawartymi w umowie między pierwszym państwem członkowskim, które wyznaczyło przewoźnika lotniczego, a Malezją mają w równym stopniu zastosowanie do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez drugie państwo członkowskie oraz do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4**Opodatkowanie paliwa lotniczego**

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku II lit. d).

2. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień każdej z umów wymienionych w załączniku II lit. d) nie uniemożliwia państwu członkowskiemu nakładania, w sposób niedyskryminacyjny, podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na jego terytorium w celu użycia przez statek powietrzny wyznaczonego przewoźnika lotniczego z Malezji, operującego między punktem znajdującym się na terytorium tego państwa członkowskiego a innym punktem znajdującym się na terytorium tego lub innego państwa członkowskiego.

Artykuł 5**Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej**

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku II lit. e).

2. Taryfy pobierane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez Malezję zgodnie z umową wymienioną w załączniku I zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. e) za przewóz w całości wewnątrz Wspólnoty Europejskiej podlegają prawu Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 6**Zgodność z regułami konkurencji**

1. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień każdej z umów wymienionych w załączniku I nie mogą i) sprzyjać zawieraniu porozumień pomiędzy przedsiębiorstwami, decyzjom związków przedsiębiorstw lub uzgodnionym praktykom uniemożliwiającym, zakłócającym lub ograniczającym konkurencję; ii) wzmacniać skutków wszelkich takich porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk; lub iii) przenosić na prywatne podmioty gospodarcze odpowiedzialności za podjęcie środków uniemożliwiających, zakłócających lub ograniczających konkurencję.

2. Nie stosuje się postanowień umów wymienionych w załączniku I, które są niezgodne z ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7**Załączniki do Umowy**

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

Artykuł 8**Zmiany lub poprawki**

Zmiany lub poprawki do niniejszej Umowy mogą zostać dokonane przez Strony za ich obopólną zgodą.

Artykuł 9**Wejście w życie i tymczasowe stosowanie**

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji zakończenia ich wewnętrznych procedur niezbędnych do jej wejścia w życie.

2. Nie naruszając postanowień ust. 1, Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

3. Umowy oraz inne ustalenia między państwami członkowskimi a Malezją, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są tymczasowo stosowane, są wymienione w załączniku I lit. b). Niniejszą Umowę stosuje się do wszystkich takich umów i ustaleń z dniem ich wejścia w życie lub z dniem rozpoczęcia ich tymczasowego stosowania.

Artykuł 10**Wygaśnięcie**

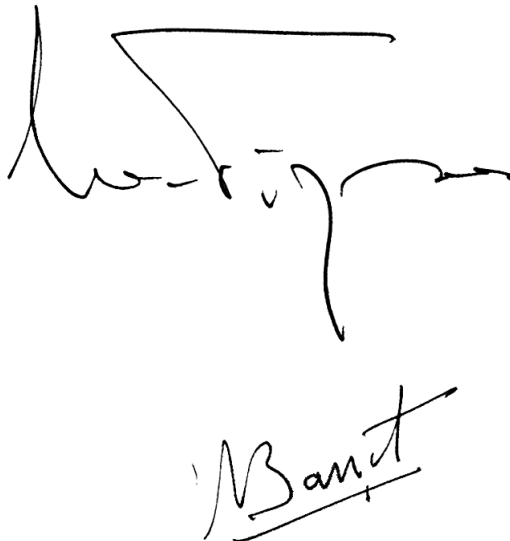
1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku I wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej Umowy odwołujące się do danej umowy wymienionej w załączniku I.

2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku I wygasa jednocześnie niniejsza Umowa.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani odpowiednio upoważnieni złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową.

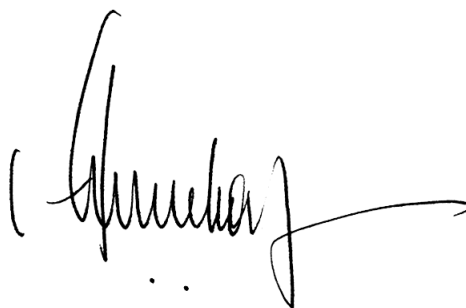
Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w Brukseli, dnia dwudziestego drugiego marca roku dwa tysiące siódmego w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i malajskim (Bahasa Melayu).

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Kominità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

Handwritten signature of the European Commission, appearing to read 'Banet'.

За правителството на Малайзия
 Por el Gobierno de Malasia
 Za vládu Malajsie
 For Malaysias regering
 Für die Regierung Malaysias
 Malaisia valitsuse nimel
 Για την Κυβέρνηση της Μαλαισίας
 For the Government of Malaysia
 Pour le gouvernement de la Malaisie
 Per il governo della Malaysia
 Malaizijas valdības vārdā
 Malaizijos Vyriausybės vardu
 Malajzia Kormányának részéről
 Ghall-Gvern tal-Malażja
 Voor de Regering van Maleisië
 W imieniu Rządu Malezji
 Pelo Governo da Malásia
 Pentru Guvernul Malaeziei
 Za vládu Malajzie
 Za Vlado Malezije
 Malesian hallituksen puolesta
 För Malaysias regering

Handwritten signature of the Malaysian Government, appearing to read 'Ghunnika'.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz umów, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy

a) Umowy dotyczące usług lotniczych między Malezją a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy były zawarte, podpisane lub tymczasowo stosowane

— Umowa między rządem federalnym Austrii a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Kuala Lumpur w dniu 22 listopada 1976 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Austria”;

zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Wiedniu w dniu 23 sierpnia 1990 r.;

ostatnio zmieniona notą werbalną sporządzoną w Kuala Lumpur w dniu 14 września 1994 r.,

— Umowa między rządem Królestwa Belgii a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Kuala Lumpur w dniu 26 lutego 1974 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Belgia”;

zmieniona uzgodnionym protokołem sporządzonym w Brukseli w dniu 25 lipca 1978 r.;

ostatnio zmieniona uzgodnionym protokołem sporządzonym w Kuala Lumpur w dniu 14 października 1993 r.,

— Umowa między rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Kuala Lumpur w dniu 2 maja 1973 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Republika Czeska”;

umowa powinna być odczytywana razem z protokołem ustaleń sporządzonym w Pradze w dniu 2 maja 1973 r.,

— Umowa między rządem Królestwa Danii a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Kuala Lumpur w dniu 19 października 1967 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Dania”;

— projekt umowy o usługach lotniczych między rządem Królestwa Danii a rządem Malezji, paraflowany w 1997 i 2002 r., zwany dalej w załączniku II „projektem umowy Malezja – Dania”;

— Umowa między rządem Republiki Finlandii a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Kuala Lumpur w dniu 6 listopada 1997 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Finlandia”;

umowa powinna być odczytywana razem z protokołem ustaleń sporządzonym w Kuala Lumpur w dniu 15 września 1997 r.,

— Umowa między rządem Republiki Francuskiej a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych podpisana w Kuala Lumpur w dniu 22 maja 1967 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Francja”;

— Umowa między Republiką Federalną Niemiec a Malezją dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Kuala Lumpur w dniu 23 lipca 1968 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Niemcy”;

— Umowa między rządem Republiki Węgierskiej a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Kuala Lumpur w dniu 19 lutego 1993 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Węgry”;

— Umowa między rządem Republiki Irlandii a rządem Malezji dotycząca transportu lotniczego, podpisana w Shannon w dniu 17 lutego 1992 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Irlandia”;

- Umowa między rządem Malezji a rządem Republiki Włoskiej dotycząca usług lotniczych podpisana w Kuala Lumpur w dniu 23 marca 1995 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Włochy”;

umowa powinna być odczytywana razem z poufnym protokołem ustaleń sporządzonym w Rzymie w dniu 30 listopada 1994 r.;

zmieniona poufnym protokołem ustaleń sporządzonym w Kuala Lumpur w dniu 18 lipca 1997 r.;

zmieniona uzgodnionym protokołem dyskusji między Malezją a Włochami sporządzonym w Rzymie w dniu 18 maja 2005 r.;

ostatnio zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Londynie w dniu 18 lipca 2006 r.,
- Umowa między rządem Malezji a rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga dotycząca usług lotniczych, parafowana w Kuala Lumpur w dniu 19 lipca 2002 r. jako załącznik II do poufnego protokołu ustaleń podpisanego w Kuala Lumpur w dniu 19 lipca 2002 r.; zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Luksemburg”,
- Umowa między rządem Malty a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Malezji w dniu 12 października 1993 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Malta”;

umowa powinna być odczytywana razem z protokołem ustaleń sporządzonym w Valletcie w dniu 28 lutego 1984 r.,
- Umowa między rządem Królestwa Niderlandów a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Kuala Lumpur w dniu 15 grudnia 1966 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Niderlandy”;

zmieniona wymianą not z dnia 25 marca 1988 r.;

zmieniona poufnym porozumieniem z dnia 23 października 1991 r.;

zmieniona wymianą not sporządzoną w Kuala Lumpur w dniu 10 maja 1993 r.,

ostatnio zmieniona poufnym protokołem ustaleń załączonym jako załącznik A do uzgodnionego protokołu sporządzonego w Kuala Lumpur w dniu 19 września 1995 r.;

ostatnio zmieniona wymianą not sporządzoną w Kuala Lumpur w dniu 23 maja 1996 r.,
- Umowa między rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a rządem Malezji dotycząca cywilnego transportu lotniczego podpisana w Kuala Lumpur w dniu 24 marca 1975 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Polska”;

umowa powinna być odczytywana razem z Protokołem do Umowy dotyczącej cywilnego transportu lotniczego między rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a rządem Malezji, sporządzonym w Kuala Lumpur dnia 5 lipca 1974 r.,
- Umowa między rządem Malezji a Republiką Portugalską dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami, parafowana i załączona jako załącznik II do protokołu ustaleń podpisanego w Kuala Lumpur w dniu 19 maja 1998 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Portugalia”,
- Umowa o cywilnym transporcie lotniczym między rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii a rządem Malezji, sporządzona w Kuala Lumpur w dniu 26 listopada 1982 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja–Rumunia”,
- Umowa między rządem Republiki Słowenii a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Lublanie w dniu 28 października 1997 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Słowenia”,
- Umowa między rządem Hiszpanii a rządem Malezji dotycząca transportu lotniczego, podpisana w Kuala Lumpur w dniu 23 marca 1993 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Hiszpania”,

- Umowa między rządem Królestwa Szwecji a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami podpisana w Kuala Lumpur w dniu 19 października 1967 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Szwecja”,
 - projekt umowy o usługach lotniczych między rządem Królestwa Szwecji a rządem Malezji, paraflowany w 1997 i 2002 r., zwany dalej w załączniku II „projektem umowy Malezja – Szwecja”,
 - Umowa między rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych pomiędzy i poza ich terytoriami, podpisana w Londynie w dniu 24 maja 1973 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Zjednoczone Królestwo”;

zmieniona wymianą not sporządzoną w Kuala Lumpur w dniu 14 września 1993 r.;
 - ostatnio zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Londynie w dniu 18 stycznia 2006 r.;
- b) Umowy dotyczące usług lotniczych i inne ustalenia paraflowane lub podpisane między Malezją a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są tymczasowo stosowane
- Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a rządem Malezji dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami paraflowana w Sofii w dniu 23 lutego 1984 r., zwana dalej w załączniku II „umową Malezja – Bułgaria”; odczytywana wraz z poufnym protokołem ustaleń sporządzonym w Kuala Lumpur w dniu 2 października 1991 r.,
 - projekt protokołu ustaleń załączony jako załącznik 1 do uzgodnionego protokołu sporządzonego w Kuala Lumpur w dniu 15 grudnia 2004 r. zmieniającego umowę Malezja – Zjednoczone Królestwo.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz artykułów zawartych w umowach wymienionych w załączniku I, o których mowa w art. 2–6 niniejszej Umowy

- a) Wyznaczenie przez państwo członkowskie:
- artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Austria,
 - artykuł 2 umowy Malezja – Belgia,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Bułgaria,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Republika Czeska,
 - artykuł II umowy Malezja – Dania,
 - artykuł 3 projektu umowy Malezja – Dania,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Francja,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Niemcy,
 - artykuł 3 umowy Malezja – Finlandia,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Węgry,
 - artykuł 3 (ust. 1–2) umowy Malezja – Irlandia,
 - artykuł 4 umowy Malezja – Włochy,
 - artykuł 3 umowy Malezja – Malta,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Niderlandy,
 - artykuł 3 umowy Malezja – Polska,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Portugalia,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Rumunia,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Słowenia,
 - artykuł 3 umowy Malezja – Hiszpania,
 - artykuł II umowy Malezja – Szwecja,
 - artykuł 3 projektu umowy Malezja – Szwecja,
 - artykuł 3 (ust. 1–3) umowy Malezja – Zjednoczone Królestwo.
- b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:
- artykuł 3 (ust. 4–7) umowy Malezja – Austria,
 - artykuł 3 umowy Malezja – Belgia,
 - artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Bułgaria,
 - artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Republika Czeska,
 - artykuł III umowy Malezja – Dania,
 - artykuł 4 projektu umowy Malezja – Dania,
 - artykuł 4 umowy Malezja – Finlandia,
 - artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Francja,
 - artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Niemcy,
 - artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Węgry,
 - artykuł 3 (ust. 3–6) umowy Malezja – Irlandia,
 - artykuł 5 umowy Malezja – Włochy,

- artykuł 4 umowy Malezja – Malta,
- artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Niderlandy,
- artykuł 4 umowy Malezja – Polska,
- artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Portugalia,
- artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Rumunia,
- artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Słowenia,
- artykuł 4 umowy Malezja – Hiszpania,
- artykuł III umowy Malezja – Szwecja,
- artykuł 4 projektu umowy Malezja – Szwecja,
- artykuł 3 (ust. 4–6) umowy Malezja – Zjednoczone Królestwo.

c) Bezpieczeństwo:

- artykuł 7 umowy Malezja – Belgia,
- artykuł 15 projektu umowy Malezja – Dania,
- artykuł 9 umowy Malezja – Węgry,
- artykuł 10 umowy Malezja – Włochy,
- artykuł 6 umowy Malezja – Luksemburg,
- artykuł 11 umowy Malezja – Portugalia,
- artykuł 7 umowy Malezja – Rumunia,
- artykuł 11 umowy Malezja – Hiszpania,
- artykuł 15 projektu umowy Malezja – Szwecja,
- artykuł 9A umowy Malezja – Zjednoczone Królestwo.

d) Opodatkowanie paliwa lotniczego:

- artykuł 4 umowy Malezja – Austria,
- artykuł 4 umowy Malezja – Belgia,
- artykuł 4 umowy Malezja – Bułgaria,
- artykuł 4 umowy Malezja – Republika Czeska,
- artykuł IV umowy Malezja – Dania,
- artykuł 6 projektu umowy Malezja – Dania,
- artykuł 5 umowy Malezja – Finlandia,
- artykuł 4 umowy Malezja – Francja,
- artykuł 4 umowy Malezja – Niemcy,
- artykuł 4 umowy Malezja – Węgry,
- artykuł 11 umowy Malezja – Irlandia,
- artykuł 6 umowy Malezja – Włochy,
- artykuł 9 umowy Malezja – Luksemburg,
- artykuł 5 umowy Malezja – Malta,
- artykuł 4 umowy Malezja – Niderlandy,
- artykuł 6 umowy Malezja – Polska,

- artykuł 4 umowy Malezja – Portugalia,
- artykuł 4 umowy Malezja – Rumunia,
- artykuł 4 umowy Malezja – Słowenia,
- artykuł 5 umowy Malezja – Hiszpania,
- artykuł IV umowy Malezja – Szwecja,
- artykuł 6 projektu umowy Malezja – Szwecja,
- artykuł 4 umowy Malezja – Zjednoczone Królestwo.

e) Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:

- artykuł 7 umowy Malezja – Austria,
 - artykuł 10 umowy Malezja – Belgia,
 - artykuł 8 umowy Malezja – Bułgaria,
 - artykuł 7 umowy Malezja – Republika Czeska,
 - artykuł VII umowy Malezja – Dania,
 - artykuł 11 projektu umowy Malezja – Dania,
 - artykuł 10 umowy Malezja – Finlandia,
 - artykuł 7 umowy Malezja – Francja,
 - artykuł 7 umowy Malezja – Niemcy,
 - artykuł 7 umowy Malezja – Hiszpania,
 - artykuł 8 umowy Malezja – Węgry,
 - artykuł 6 umowy Malezja – Irlandia,
 - artykuł 8 umowy Malezja – Włochy,
 - artykuł 11 umowy Malezja – Luksemburg,
 - artykuł 10 umowy Malezja – Malta,
 - artykuł 7 umowy Malezja – Niderlandy,
 - artykuł 10 umowy Malezja – Polska,
 - artykuł 9 umowy Malezja – Portugalia,
 - artykuł 9 umowy Malezja – Rumunia,
 - artykuł 8 umowy Malezja – Słowenia,
 - artykuł VII umowy Malezja – Szwecja,
 - artykuł 11 projektu umowy Malezja – Szwecja,
 - artykuł 7 umowy Malezja – Zjednoczone Królestwo.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz innych państw, o których mowa w art. 2 niniejszej Umowy

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - b) Księstwo Liechtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - d) Konfederacja Szwajcarska (na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 marca 2007 r.

w sprawie przyznania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2007 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1285)

(Jedynie teksty w językach angielskim, duńskim, estońskim, francuskim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, słoweńskim i włoskim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/211/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota wycofała się już z produkcji i konsumpcji chlorofluorowęglowodorów, innych całkowicie fluorowanych chlorofluorowęglowodorów, halonów, tetrachlorku węgla, 1,1,1-trichloroetanu, wodorobromofluorowęglowodoru oraz bromochlorometanu.
- (2) Każdego roku Komisja jest zobowiązana określić niezbędne zastosowania dla tych substancji kontrolowanych, ilości, jakie mogą być stosowane, jak również przedsięwzięcia, które mogą je stosować.
- (3) Decyzja IV/25 stron Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, dalej zwanego „Protokołem montrealским”, ustala kryteria stosowane przez Komisję przy określaniu wszelkich niezbędnych zastosowań oraz zezwala na produkcję i konsumpcję konieczną do zaspokojenia potrzeb wynikających z niezbędnych zastosowań substancji kontrolowanych w każdej ze stron tego protokołu.

- (4) Decyzja XV/8 stron Protokołu montrealskiego zezwala na produkcję i konsumpcję niezbędną dla zaspokojenia potrzeb wynikających z niezbędnych zastosowań substancji kontrolowanych wymienionych w załącznikach A, B i C (substancje z grup II i III) do Protokołu montrealskiego do celów laboratoryjnych i analitycznych wymienionych w załączniku IV do sprawozdania z siódmego spotkania stron, z zastrzeżeniem warunków określonych w załączniku II do sprawozdania z szóstego spotkania stron oraz decyzji VII/11, XI/15 i XV/5 stron Protokołu montrealskiego. Decyzja XVII/10 stron Protokołu montrealskiego zezwala na produkcję i konsumpcję substancji kontrolowanych wymienionych w załącznikach E do Protokołu montrealskiego niezbędną dla zaspokojenia potrzeb wynikających z zastosowań laboratoryjnych i analitycznych bromku metylowego.

- (5) Zgodnie z ust. 3 decyzji XII/2 stron Protokołu montrealskiego w sprawie środków ułatwiających przejście na inhalatory ciśnieniowe (MDI) niezawierające chlorofluorowęglowodorów wszystkie państwa członkowskie powiadomiły⁽²⁾ Program Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) o tym, że składniki czynne, w przypadku których chlorofluorowęglowodory (CFC) nie są już niezbędne przy produkcji inhalatorów ciśnieniowych zawierających chlorofluorowęglowodory (CFC-MDI), przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu we Wspólnocie Europejskiej.

- (6) Artykuł 4 ust. 4 i) lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 zabrania stosowania CFC i wprowadzania ich do obrotu, chyba że są one uznane za niezbędne w warunkach opisanych w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia. Wspomniane ustalenia dotyczące braku konieczności zmniejszyły zatem popyt na CFC wykorzystywane w inhalatorach ciśnieniowych wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie Europejskiej. Ponadto art. 4 ust. 6

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ www.unep.org/ozone/Information_for_the_Parties/3Bi_dec12-2-3.asp

rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 uniemożliwia przywóz inhalatorów ciśnieniowych zawierających CFC oraz wprowadzenie ich do obrotu, chyba że CFC w nich zawarte są uznane za niezbędne zgodnie z warunkami opisanymi w art. 3 ust. 1.

- (7) W dniu 22 lipca 2006 r. Komisja opublikowała zawiadomienie⁽¹⁾ skierowane do tych przedsiębiorstw w 25 państwach członkowskich, które wnoszą o rozważenie przez Komisję kwestii wykorzystania substancji kontrolowanych do niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2007 r. oraz otrzymała deklaracje w sprawie zamierzonych niezbędnych zastosowań substancji kontrolowanych w 2007 r.
- (8) W celu zapewnienia zainteresowanym przedsiębiorstwom i podmiotom gospodarczym możliwości dalszego korzystania z systemu zezwoleń w odpowiednim czasie właściwym jest, aby niniejsza decyzja była stosowana od dnia 1 stycznia 2007 r.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000,

5. Ilość substancji kontrolowanych z grupy V (1,1,1-trichloroetan) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych w Unii Europejskiej w 2007 r. wynosi 672,0 gramów ODP.

6. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VI (bromek metylowy) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych we Wspólnocie w 2007 r. wynosi 150,0 gramów ODP.

7. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VII (wodorobromofluorowęglowodory) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych we Wspólnocie w 2007 r. wynosi 3,52 gramy ODP.

8. Ilość substancji kontrolowanych z grupy IX (bromochlorometan) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych we Wspólnocie w 2007 r. wynosi 12,048 gramów ODP.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 2

Inhalatory ciśnieniowe zawierające chlorofluorowęglowodory wymienione w załączniku I nie są wprowadzane do obrotu w państwach, w których właściwy organ ustalił, że chlorofluorowęglowodory nie są niezbędne w inhalatorach ciśnieniowych na tych rynkach.

Artykuł 3

W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r. obowiązują następujące zasady:

Artykuł 1

1. Ilość substancji kontrolowanych z grupy I (chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 oraz 115) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań medycznych we Wspólnocie w 2007 r. wynosi 316 257,00 gramów ODP⁽²⁾.

2. Ilość substancji kontrolowanych z grupy I (chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 oraz 115) oraz grupy II (inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych we Wspólnocie w 2007 r. wynosi 65 900,9 gramów ODP.

3. Ilość substancji kontrolowanych z grupy III (halony) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych we Wspólnocie w 2007 r. wynosi 718,7 gramów ODP.

4. Ilość substancji kontrolowanych z grupy IV (tetrachlorek węgla) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych we Wspólnocie w 2007 r. wynosi 147 110,436 gramów ODP.

1) Kontyngenty na niezbędne zastosowania medyczne dla chlorofluorowęglodorów 11, 12, 113, 114 oraz 115 przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku II.

2) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne dla chlorofluorowęglodorów 11, 12, 113, 114 i 115 oraz innych całkowicie fluorowcowanych chlorofluorowęglodorów przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku III.

3) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne dla halonów przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku IV.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 22.7.2006, str. 27.

⁽²⁾ (ang. Ozone-depleting Potential) Potencjał zubożający warstwę ozonową.

- 4) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne dla tetrachlorku węgla przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku V.
- 5) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne dla 1,1,1-trichloroetanu przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku VI.
- 6) Kontyngenty na krytyczne zastosowania laboratoryjne i analityczne dla bromku metylowego przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku VII.
- 7) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne dla wodorobromofluorowęglowodorów przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku VIII.
- 8) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne dla bromochlorometanu przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku IX.
- 9) Kontyngenty na niezbędne zastosowanie chlorofluorowęglowodorów 11, 12, 113, 114 oraz 115, innych całkowicie fluorowcowanych chlorofluorowęglowodorów, tetrachlorku węgla, 1,1,1-trichloroetanu, wodorobromofluorowęglowodorów i bromochlorometanu określone są w załączniku X.

Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.; niniejsza decyzja wygasa z dniem 31 grudnia 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do następujących przedsiębiorstw:

3M Health Care Ltd 3M House Morley Street Loughborough Leicestershire LE11 1EP United Kingdom	Bespak Europe Ltd North Lynn Industrial Estate Bergen Way, King's Lynn Norfolk PE30 2JJ United Kingdom
Boehringer Ingelheim GmbH Binger Straße 173 D-55216 Ingelheim am Rhein	Chiesi Farmaceutici SpA Via Palermo 26/A I-43100 Parma (PR)
Inyx Pharmaceuticals Ltd Astmoor Industrial Estate 9 Arkwright Road Runcorn Cheshire WA7 1NU United Kingdom	IVAX Ltd Unit 301, Waterford Industrial Estate Waterford, Ireland
Laboratorio Aldo Union S.A. Baronesa de Maldá 73 Esplugues de Llobregat E-08950 Barcelona	SICOR SpA Via Terrazzano 77 I-20017 Rho (MI)
Valeas SpA Pharmaceuticals Via Vallisneri, 10 I-20133 Milano (MI)	Valvole Aerosol Research Italiana (VARI) SpA — LINDAL Group Italia Via del Pino, 10 I-23854 Olginate (LC)
Acros Organics bvba Janssen Pharmaceuticalaan 3a B-2440 Geel	Airbus France 316, route de Bayonne F-31300 Toulouse
Bie & Berntsen A-S Transformervej 8 DK-2730 Herlev	Carlo Erba Reactifs-SDS Z.I. de Valdonne, BP 4 F-13124 Peypin
Eras Labo 222, RN 90 F-38330 Saint-Nazaire-les-Eymes	Harp International Gellihirion Industrial Estate, Rhondda, Cynon Taff, UK-Pontypridd CF37 5SX
Health Protection Inspectorate-Laboratories Paldiski mnt 81 EE-10617 Tallinn	Honeywell Specialty Chemicals Wunstorfer Straße 40 Postfach 10 02 62 D-30918 Seelze

Institut scientifique de service public (ISSeP) Rue du Chéra, 200 B-4000 Liège	Ineos Fluor Ltd PO Box 13, The Heath Runcorn, Cheshire WA7 4QF United Kingdom
LGC Promochem GmbH Mercatorstr. 51 D-46485 Wesel	Mallinckrodt Baker BV Teugseweg 20 7418 AM Deventer Nederland
Mebrom NV Assenedestraat 4 B-9940 Rieme Ertvelde	Merck KgaA Frankfurter Straße 250 D-64271 Darmstadt
Mikro+Polo d.o.o. Zagrebska 22 SI-2000 Maribor	Ministry of Defense Directorate Material RNL Navy P.O. Box 2070 2500 ES The Hague Nederland
Panreac Química S.A. Pol. Ind. Pla de la Bruguera C/ Garraf 2 E-08211 Castellar del Vallès, Barcelona	Sanolabor d.d. Leskoškova 4 SI-1000 Ljubljana
Sigma Aldrich Chimie SARL 80, rue de Luzais L'Isle d'Abeau-Chesnes F-38297 Saint-Quentin-Fallavier	Sigma Aldrich Laborchemikalien Wunstorfer Straße 40 Postfach 10 02 62 D-30918 Seelze
Sigma Aldrich Logistik GmbH Riedstraße 2 D-89555 Steinheim	Tazzetti Fluids Srl Corso Europa, 600/a I-10088 Volpiano (TO)
VWR I.S.A.S. 201, rue Carnot F-94126 Fontenay-sous-Bois	

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

Tabela 2

Wdychane sterydy

Państwo	Beklometazon	Deksametazon	Flunizolid	Flutikazon	Budezonid	Triamcinolon
Austria	X	X	X	X	X	X
Belgia	X	X	X	X	X	X
Cypr						
Republika Czeska	X	X	X	X	X	X
Dania	X			X		
Estonia	X	X	X	X	X	X
Finlandia	X			X		
Francja	X			X		
Niemcy	X	X	X	X	X	X
Grecja						
Węgry	X	X	X	X	X	X
Irlandia	X			X		
Włochy	X	X	X	X	X	X
Łotwa	X	X	X	X	X	X
Litwa	X	X	X	X	X	X
Luksemburg	X	X	X	X	X	X
Malta				X	X	
Polska						
Portugalia	X			X	X	
Niderlandy	X	X	X	X	X	X
Norwegia						
Słowacja	X	X	X	X	X	X
Słowenia	X	X	X	X	X	X
Hiszpania	X			X		
Szwecja	X			X		
Zjednoczone Królestwo				X		

Tabela 3

Niesteroidowe środki przeciwzapalne

Państwo	Kromoglikan sodu	Nedrokromil				
Austria	X	X				
Belgia	X	X				
Cypr	X	X				
Republika Czeska	X	X				
Dania	X	X				
Estonia	X	X				
Finlandia	X	X				
Francja	X	X				
Niemcy	X	X				
Grecja	X	X				
Węgry	X					
Irlandia						
Włochy	X	X				
Łotwa	X	X				
Litwa	X	X				
Luksemburg	X					
Malta	X	X				
Polska						
Portugalia	X					
Niderlandy	X	X				
Norwegia						
Słowacja	X	X				
Słowenia	X	X				
Hiszpania		X				
Szwecja	X	X				
Zjednoczone Królestwo						

Tabela 4

Bronchodilatory antycholinergiczne

Państwo	Bromek ipratropium	Bromek oksytropium				
Austria	X	X				
Belgia	X	X				
Cypr	X	X				
Republika Czeska	X	X				
Dania	X	X				
Estonia	X	X				
Finlandia	X	X				
Francja						
Niemcy	X	X				
Grecja	X	X				
Węgry	X	X				
Irlandia	X	X				
Włochy						
Łotwa	X	X				
Litwa	X	X				
Luksemburg	X	X				
Malta	X	X				
Niderlandy	X	X				
Polska						
Portugalia	X					
Norwegia						
Słowacja	X	X				
Słowenia	X	X				
Hiszpania	X	X				
Szwecja	X	X				
Zjednoczone Królestwo	X	X				

Tabela 5

Długodziałające bronchodilatory beta-agonistyczne

Państwo	Formoterol	Salmeterol				
Austria	X	X				
Belgia	X	X				
Cypr	X					
Republika Czeska	X	X				
Dania						
Estonia	X	X				
Finlandia	X	X				
Francja	X	X				
Niemcy	X	X				
Grecja						
Węgry	X	X				
Irlandia	X	X				
Włochy	X	X				
Łotwa	X	X				
Litwa	X	X				
Luksemburg	X	X				
Malta	X	X				
Niderlandy	X					
Polska						
Portugalia						
Norwegia						
Słowacja	X	X				
Słowenia	X	X				
Hiszpania		X				
Szwecja	X	X				
Zjednoczone Królestwo						

Tabela 6

Połączenia składników czynnych w pojedynczym MDI

Państwo						
Austria	X Wszystkie produkty					
Belgia	X Wszystkie produkty					
Cypr						
Republika Czeska	X Wszystkie produkty					
Dania						
Estonia						
Finlandia	X Wszystkie produkty					
Francja	X Wszystkie produkty					
Niemcy	X Wszystkie produkty					
Grecja						
Węgry	X Wszystkie produkty					
Irlandia						
Włochy	Budezonid + Fenoterol	Flutikazon + Salmeterol				
Łotwa	X Wszystkie produkty					
Litwa	X Wszystkie produkty					
Luksemburg	X Wszystkie produkty					
Malta	X Wszystkie produkty					
Niderlandy						
Polska						
Portugalia						
Norwegia						
Słowacja	X Wszystkie produkty					
Słowenia	X Wszystkie produkty					
Hiszpania						
Szwecja	X Wszystkie produkty					
Zjednoczone Królestwo						

Źródło: www.unep.org/ozone/Information_for_the_Parties/3Bi_dec12-2-3.asp

ZAŁĄCZNIK II

Niezbędne zastosowania medyczne

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy I, które mogą być wykorzystywane przy produkcji inhalatorów ciśnieniowych (MDI) stosowanych w leczeniu astmy i przewlekłych chorób płuc przyznaje się następującym podmiotom:

3 M Health Care Ltd (UK)
Bespak Europe Ltd (UK)
Boehringer Ingelheim GmbH (DE)
Chiesi Farmaceutici SpA (IT)
Inyx Pharmaceuticals Ltd (UK)
Ivax Ltd (IE)
Laboratorio Aldo Union SA (ES)
SICOR SpA (IT)
Valeas SpA Pharmaceuticals (IT)
Valvole Aerosol Research Italiana (VARI)
SpA — LINDAL Group Italia (IT)

ZAŁĄCZNIK III

Niezbędne zastosowania laboratoryjne

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy I i II, które mogą być wykorzystane do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Acros Organics bvba (BE)
Bie & Berntsen A-S (DK)
Carlo Erba Reactifs-SDS (FR)
Harp International (UK)
Honeywell Specialty Chemicals (DE)
Ineos Fluor (UK)
LGC Promochem (DE)
Mallinckrodt Baker (NL)
Merck KGaA (DE)
Mikro+Polo d.o.o. (SI)
Panreac Química S.A. (ES)
Sanolabor d.d. (SI)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Logistik (DE)
Tazzetti Fluids (IT)
VWR I.S.A.S. (FR)

ZAŁĄCZNIK IV

Niezbędne zastosowania laboratoryjne

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy III, które mogą być wykorzystane do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Airbus France (FR)
Eras Labo (FR)
Ineos Fluor (UK)
Ministry of Defense (NL)
Sigma Aldrich Chimie (FR)

ZAŁĄCZNIK V

Niezbędne zastosowania laboratoryjne

Kontyngenty na substancje regulowane z grupy IV, które mogą być wykorzystane do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Acros Organics (BE)
Bie & Berntsen A-S (DK)
Carlo Erba Reactifs-SDS (FR)
Health Protection Inspectorate-Laboratories (EE)
Honeywell Specialty Chemicals (DE)
Institut scientifique de service public (ISSEP) (BE)
Mallinckrodt Baker (NL)
Merck KGaA (DE)
Mikro+Polo d.o.o. (SI)
Panreac Química S.A. (ES)
Sanolabor d.d. (SI)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Laborchemikalien (DE)
Sigma Aldrich Logistik (DE)

ZAŁĄCZNIK VI

Niezbędne zastosowania laboratoryjne

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy V, które mogą być wykorzystane do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Acros Organics (BE)
Bie & Berntsen A-S (DK)
Merck KGaA (DE)
Mikro+Polo d.o.o. (SI)
Panreac Química S.A. (ES)
Sanolabor d.d. (SI)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Logistik (DE)

ZAŁĄCZNIK VII

Krytyczne zastosowania laboratoryjne i analityczne

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy VI, które mogą być wykorzystane do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Mebrom NV (BE) Sigma Aldrich Logistik (DE)

ZAŁĄCZNIK VIII

Niezbędne zastosowania laboratoryjne

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy VII, które mogą być wykorzystane do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Ineos Fluor (UK) Sigma Aldrich Chimie (FR)

ZAŁĄCZNIK IX

Niezbędne zastosowania laboratoryjne

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy IX, które mogą być wykorzystane do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Ineos Fluor (UK) Sigma Aldrich Logistik (DE)

ZAŁĄCZNIK X

Niniejszy załącznik nie jest publikowany, ponieważ zawiera poufne informacje handlowe.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 2 kwietnia 2007 r.****zmieniająca decyzję 2003/248/WE w zakresie przedłużenia obowiązywania tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do roślin truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Argentyny**

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1428)

(2007/212/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy 2000/29/WE, rośliny truskawki (*Fragaria L.*) przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, pochodzące z krajów pozaeuropejskich, innych niż kraje basenu Morza Śródziemnego, Australia, Nowa Zelandia, Kanada i kontynentalne stany Stanów Zjednoczonych Ameryki, nie mogą zasadniczo być wprowadzane do Wspólnoty. Jednakże wspomniana dyrektywa zezwala na wprowadzanie odstępstw od tej zasady, pod warunkiem ustalenia, że nie zachodzi ryzyko rozprzestrzeniania organizmów szkodliwych.
- (2) Decyzją Komisji 2003/248/WE ⁽²⁾ upoważniono państwa członkowskie do wprowadzenia tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy 2000/29/WE, aby umożliwić przywóz roślin truskawki (*Fragaria L.*) przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Argentyny.
- (3) Okoliczności uzasadniające te odstępstwa nadal pozostają w mocy, a nowe informacje stanowiące podstawę dla dokonania przeglądu warunków szczególnych nie pojawiły się.

(4) Należy zatem upoważnić państwa członkowskie, w ograniczonym okresie i pod szczególnymi warunkami, do zezwalania na wprowadzenie na ich terytorium takich roślin.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 1 akapit drugi decyzji 2003/248/WE dodaje się lit. e) do h):

- „e) dnia 1 czerwca 2007 r. do dnia 30 września 2007 r.;
- f) dnia 1 czerwca 2008 r. do dnia 30 września 2008 r.;
- g) dnia 1 czerwca 2009 r. do dnia 30 września 2009 r.;
- h) dnia 1 czerwca 2010 r. do dnia 30 września 2010 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 2 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/35/WE (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 10.4.2003, str. 28.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 2 kwietnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 2007/31/WE ustanawiającą środki przejściowe dotyczące wysyłania niektórych produktów sektorów mięsnego i mleczarskiego objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z Bułgarii do innych państw członkowskich*(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1443)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/213/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 42,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2007/31/WE ⁽²⁾ ustanawia środki przejściowe dotyczące wysyłania z Bułgarii do innych państw członkowskich niektórych produktów sektorów mięsnego i mleczarskiego objętych załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽³⁾. Produkty te powinny być wysyłane z Bułgarii tylko jeżeli zostały uzyskane w zakładach przetwórczych wymienionych w załączniku do tej decyzji.
- (2) Bułgaria dokonuje oceny wszystkich zakładów przetwórczych w tych sektorach. W tym kontekście Bułgaria

zwróciła się o skreślenie niektórych zakładów wymienionych w załączniku do decyzji 2007/31/WE. W związku z tym wykaz zamieszczony w tym załączniku należy odpowiednio uaktualnić. W celu zapewnienia jasności należy go zastąpić załącznikiem do niniejszej decyzji.

- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2007/31/WE zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2007, str. 61.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Wykaz zakładów przetwórczych uprawnionych do wysyłania produktów sektorów, o których mowa w art. 1, z Bułgarii do innych państw członkowskich

ZAKŁADY PRZETWÓRSTWA MIĘSNEGO

Nr	Nr wet.	Nazwa i adres zakładu	Lokalizacja danego zakładu
1	BG 0401028	»Mesokombinat-Svishtov« EOOD	gr. Svishtov ul. »33-ti Svishtovski polk« 91
2	BG 1201011	»Mesotsentrala — Montana« OOD	gr. Montana bul. »Treti mart« 216
3	BG 1204013	»Kompas« OOD	s. Komarevo obsht. Berkovitsa
4	BG 1604039	»Evropimel« OOD	gr. Plovdiv bul. »V. Aprilov«
5	BG 1701003	»Mesokombinat — Razgrad« AD	gr. Razgrad, Industrialen kvartal, ul. »Beli Lom« 1
6	BG 1901021	»Mekom« AD	gr. Silistra Industrialna zona — Zapad
7	BG 2204099	»Tandem-V« OOD	gr. Sofia bul. »Iliantsi« 23
8	BG 2501002	»Tandem — Popovo« OOD	s. Drinovo obsht. Popovo

ZAKŁADY DROBIARSKIE

Nr	Nr wet.	Nazwa i adres zakładu	Lokalizacja danego zakładu
1	BG 1202005	»Gala M« OOD	gr. Montana
2	BG 1602001	»Galus — 2004« EOOD	s. Hr. Milevo obl. Plovdiv
3	BG 1602045	»Deniz 2001« EOOD	gr. Parvomay ul. »Al. Stamboliiski« 23
4	BG 1602071	»Brezovo« AD	gr. Brezovo ul. »Marin Domuschiev« 2
5	BG 2402001	»Gradus-1« OOD	gr. Stara Zagora kv. »Industrialen«
6	BG 2802076	»Alians Agrikol« OOD	s. Okop obl. Yambolska

ZAKŁADY MLECZARSKIE

Nr	Nr wet.	Nazwa i adres zakładu	Lokalizacja danego zakładu
1	BG 0412010	»Bi Si Si Handel« OOD	gr. Elena ul. »Treti Mart« 19
2	BG 0512025	»El Bi Bulgarikum« EAD	»El Bi Bulgarikum« EAD
3	BG 0612012	OOD »Zorov — 97«	gr. Vratsa
4	BG 0612027	»Mlechen ray — 99« EOOD	gr. Vratsa
5	BG 0612043	ET »Zorov-91-Dimitar Zorov«	gr. Vratsa
6	BG 1112006	»Kondov Ekoproduktsia« OOD	s. Staro selo
7	BG 1312001	»Lakrima« AD	gr. Pazardzhik
8	BG 1912013	»ZHOSI« OOD	s. Chernolik
9	BG 1912024	»Buldeks« OOD	s. Belitsa
10	BG 2012020	»Yotovi« OOD	gr. Sliven kv. »Rechitsa«
11	BG 2012042	»Tirbul« EAD	gr. Sliven Industrialna zona
12	BG 2212001	»Danon — Serdika« AD	gr. Sofia ul. »Ohridsko ezero« 3
13	BG 2212003	»Darko« AD	gr. Sofia ul. »Ohridsko ezero« 3
14	BG 2212022	»Megle-Em Dzhey« OOD	gr. Sofia ul. »Probuda« 12–14
15	BG 2512020	»Mizia-Milk« OOD	gr. Targovishte Industrialna zona
16	BG 2612047	»Balgarsko sirene« OOD	gr. Haskovo bul. »Saedinenie« 94”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 kwietnia 2007 r.

w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu pentaerytrytolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Rosji, Turcji, Ukrainy i Stanów Zjednoczonych Ameryki

(2007/214/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z komitetem doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie**

- (1) W dniu 2 grudnia 2005 r. Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego przez CEFIC (Europejską Radę Przemysłu Chemicznego) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących większą część, w tym przypadku ponad 50 % łącznej wspólnotowej produkcji pentaerytrytolu.
- (2) Wspomniana skarga zawierała dowody wskazujące na przywóz dumpingowy pentaerytrytolu z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Ukrainy, Rosji, Turcji, i Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) i wynikającą z niego znaczną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.
- (3) Postępowanie wszczęto dnia 17 stycznia 2006 r., publikując zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (4) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnoszących skargę producentów Wspólnoty, producentów eksportujących,

importerów, użytkowników, dostawców, a także zainteresowane stowarzyszenia, jak również przedstawiciele zainteresowanych krajów wywozu, o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom stworzono możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

- (5) Producenci skarżący, inni producenci wspólnotowi, producenci eksportujący, importerzy, użytkownicy i dostawcy przedstawili swoje stanowiska. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (6) Aby umożliwić zainteresowanym producentom eksportującym w ChRL i na Ukrainie złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), jeżeli wyrażiliby takie życzenie, Komisja przesłała formularze wniosków władzom chińskim i ukraińskim oraz zainteresowanym producentom eksportującym w tych dwóch krajach. Jedno przedsiębiorstwo z ChRL złożyło wniosek o MET, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, lub IT, jeżeli w toku dochodzenia zostanie ustalone, że nie spełniają one kryteriów wymaganych do przyznania MET. Jedyne producent ukraiński złożył wniosek wyłącznie o IT.
- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zaznaczyła, że może zostać w tym dochodzeniu zastosowana kontrola wrywkowa eksporterów/producentów w ChRL. Jednakże ponieważ tylko jedno przedsiębiorstwo współpracowało i wykazało chęć zostania włączonym do próby uznano, że kontrola wrywkowa nie będzie konieczna.
- (8) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi otrzymano od trzech producentów wspólnotowych, z których jeden posiada dwa zakłady produkcyjne; od trzech niepowiązanych importerów, pięciu użytkowników, jednego dostawcy, jednego producenta eksportującego w ChRL, jednego producenta eksportującego w Turcji, jednego producenta eksportującego na Ukrainie oraz od jednego producenta, który zgodził się współpracować w ewentualnym kraju analogicznym – Chile.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 11 z 17.1.2006, str. 4.

- (9) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty, a następnie złożyła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) *Producenci wspólnotowi*
- Perstorp Specialty Chemicals AB, Perstorp, Szwecja
 - Perstorp Chemicals GmbH, Arnsberg, Niemcy
 - Chemza AS Strazske, Strazske, Słowacja
 - SA Polialco, Barcelona, Hiszpania
- b) *Producenci eksportujący w PRC*
- Hubei Yihua Chemical Industry Co., Ltd., Yichang
- c) *Producenci eksportujący na Ukrainie*
- Rubezhnoye State Chemical Plant („Zarja”), Rubezhnoye
- d) *Producenci eksportujący w Turcji*
- MKS Marmara Entegre Kimya Sanayi A.Ş., Beşiktaş
- (10) Biorąc pod uwagę potrzebę ustanowienia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL i na Ukrainie, co do których istnieje możliwość, że nie zostanie im przyznane MET, przeprowadzono weryfikację w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie danych z kraju analogicznego, którym w tym przypadku było Chile, w siedzibie następującego przedsiębiorstwa:
- Oxiquim, Viña del Mar
- e) *Niepowiązani użytkownicy we Wspólnocie*
- Nuplex Resins BV, Bergen op Zoom, Niderlandy
- 3. Okres objęty dochodzeniem**
- (11) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2005 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**
- 1. Rozpatrywany produkt**
- (12) Produktem rozpatrywanym jest pentaerytrytolu („penta”), objęty kodem CN 2905 42 00. Pentaerytrytol jest bezwoną, białą, krystaliczną i stałą substancją, otrzymywaną z aldehydu mrówkowego i aldehydu octowego i najczęściej używanym na świecie poliolem w produkcji żywic alkidowych. Głównymi surowcami są metanol, wykorzystywany do produkcji aldehydu mrówkowego, aldehyd octowy i wodorotlenek sodu.
- (13) Żyvice alkidowe, wykorzystywane głównie jako warstwy pokrywające, stanowią 60–70 % przypadków ostatecznego przeznaczenia produktu rozpatrywanego. Inne zastosowania obejmują lubrykanty syntetyczne do kompresorów chłodniczych, estry żywiczne używane w spoiwach jako środki klejące oraz czteroazotan pentaeerytrytu (PETN).
- (14) Na świecie istnieją trzy główne klasy tego produktu, najczęściej wytwarzaną jest klasa penta mono. Dwie pozostałe to klasa techniczna i klasa nitracji. Dana klasa zależy od stopnia czystości, który określa się na podstawie zawartości mono- i dipentaerytrytu. Na przykład klasa penta mono charakteryzuje się zawartością monopentaerytrytu wynoszącą 98 % w porównaniu do 87 % zawartości w klasie technicznej. W toku dochodzenia wykazano, że proces produkcyjny jest w dużym zakresie podobny dla najbardziej popularnych klas penta, a zatem ustalono, że koszt produkcji dla różnych klas jest taki sam. Ponadto ustalono, że wszystkie klasy mają takie same parametry chemiczne i fizyczne i wykorzystywane są w zasadzie w tych samych celach.
- (15) Klasy penta mono i penta techniczna w kilku przypadkach dostarczane są w formie rozdrobnionej, co oznacza, że produkt przekazywany jest do zmielenia po zakończeniu procesu produkcyjnego. Z punktu widzenia chemii, klasa penta rozdrobniona jest dokładnie takim samym produktem, jednakże z powodu zmielenia jej koszt wytworzenia i cena sprzedaży są nieznacznie wyższe.
- (16) Turecki producent eksportujący sprzeciwił się wykorzystaniu tylko jednego rodzaju penta obejmującego trzy różne klasy: mono, techniczną i klasę nitracji. Twierdził on, że w szczególności penta rozdrobnioną należy uznać za oddzielny rodzaj. Wniosek ten można było przyjąć jako stosowny i penta rozdrobnioną, stanowiącą jedynie nieznaczną część produkcji przemysłu wspólnotowego i w odniesieniu do której ustalono, że nie była wywożona do Wspólnoty z któregośkolwiek z krajów objętych postępowaniem, wyłączono z zakresu produktu w ramach bieżącego dochodzenia. Jednakże uznano, że nie było powodów do rozdzielenia wspomnianych trzech różnych produkowanych klas na trzy różne rodzaje, ponieważ poziomy ich kosztów i cen są identyczne. Należy również podkreślić, że penta jest w dużym stopniu towarem postrzeganym przez klientów końcowych jako jeden i ten sam produkt. Dlatego też ten wniosek oddalono i podjęto decyzję o utrzymaniu jednego rodzaju.

(17) Ze względu na właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne proces produkcji oraz zastępowalność różnych rodzajów produktu z punktu widzenia użytkownika, wszystkie klasy penta uważa się za jeden produkt do celów niniejszego postępowania.

2. Produkt podobny

(18) Ustalono, że produkt rozpatrywany oraz penta produkowana i sprzedawana na rynkach lokalnych krajów, których dotyczy postępowanie, oraz na rynku lokalnym w Japonii, który początkowo uważano za mogący służyć jako kraj analogiczny, jak również penta produkowana i sprzedawana we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy, mają takie same podstawowe właściwości chemiczne i fizyczne i sposoby ich wykorzystania.

(19) Tymczasowo uznano zatem, że wszystkie wyżej wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Ogólna metodyka

(20) Metodykę ogólną opisano poniżej. Dlatego też poniższe ustalenia dotyczące dumpingu dla krajów, których dotyczy postępowanie, opisują jedynie te elementy, które są specyficzne dla każdego kraju wywozu.

2. Wartość normalna

(21) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy wielkość sprzedaży na rynku krajowym penta poszczególnych producentów eksportujących była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wartość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej producenta do Wspólnoty.

(22) Następnie Komisja zbadała, czy można uznać, że sprzedaż krajowa penta, sprzedawanej na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, była dokonywana w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ustalając proporcję sprzedaży z zyskiem niezależnym odbiorcom tego produktu. W przypadkach gdy wielkość sprzedaży penta, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % ogólnej wielkości sprzedaży dla tego rodzaju, a średnia ważona ceny tego rodzaju była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen sprzedaży krajowej ogółem, zrealizowanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie. W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem penta stanowiła 80 % lub mniej łącznej

wielkości sprzedaży danego typu, lub gdy średnia ważona ceny danego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla danego typu, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % lub więcej łącznej wielkości sprzedaży penta.

(23) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem penta stanowiła mniej niż 10 % ogólnej wielkości sprzedaży uznano, że ten określony typ sprzedany został w ilościach niewystarczających, aby cenę krajową potraktować jako podstawę do ustalenia wartości normalnej. Wszędzie tam, gdzie ceny krajowe penta sprzedawanej przez producenta nie mogły stanowić podstawy do ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody.

(24) Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wartość normalna została skonstruowana na podstawie własnego kosztu wytworzenia każdego producenta eksportującego zwiększonego o rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) i marży zysku.

(25) Dlatego też Komisja zbadała, czy dane o poniesionych kosztach SG&A oraz zyskach osiągniętych przez każdego z objętych postępowaniem producentów na rynku krajowym są wiarygodne.

(26) Rzeczywiste krajowe koszty SG&A uznawano za wiarygodne, jeżeli łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym przez dane przedsiębiorstwo mogła być uznana za reprezentatywną zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajową marżę zysku obliczono w oparciu o sprzedaż krajową dokonaną w zwykłym obrocie handlowym.

(27) We wszystkich przypadkach, w których warunki te nie zostały spełnione, Komisja badała, czy dane od innych eksporterów lub producentów na rynku krajowym państwa pochodzenia mogą być użyte zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W przypadku gdy wiarygodne dane były dostępne wyłącznie w odniesieniu do jednego eksportującego producenta i nie można było ustalić średniej zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, badano, czy spełnione zostały warunki zawarte w art. 2 ust. 6 lit. b), tj. czy można było zastosować dane dotyczące produkcji i sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów do danego eksportera lub producenta. W przypadku gdy tego rodzaju dane nie były dostępne lub gdy nie zostały dostarczone przez producenta, SG&A i zysk ustalano zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie innej wiarygodnej metody.

3. Cena eksportowa

(28) W każdym przypadku gdy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów we Wspólnocie, cena eksportu była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

a) Porównanie

(29) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie korekt, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Odpowiednie dostosowanie przyznano we wszystkich przypadkach, w których uznano je za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami.

b) Margines dumpingu

(30) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego ustalono margines dumpingowy dla każdego producenta eksportującego na podstawie porównania między średnią ważoną wartością normalną a średnią ważoną ceną eksportową.

4. Turcja

(31) Odpowiedź na kwestionariusz otrzymano od jedyne go znanego producenta eksportującego.

a) Wartość normalna

(32) Producent ten prowadził ogólnie reprezentatywną sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym i wszystkie przypadki jego sprzedaży można uznać za przeprowadzone w normalnym obrocie handlowym.

(33) Ponadto ustalono, że ceny krajowe znacznie różniły się w poszczególnych miesiącach sprzedaży.

(34) Uwzględniając ten fakt oraz w celu odpowiedniego odzwierciedlenia wartości normalnej produktu objętego postępowaniem w OD, uznano za zasadne w tym konkretnym przypadku określenie miesięcznej wartości normalnej dla produktu objętego postępowaniem.

(35) W odniesieniu do każdego miesiąca ceny krajowe uznano za odpowiednią podstawę dla ustalenia wartości normalnej. Dlatego też wartość normalną oparto na cenach faktycznie zapłaconych lub należnych ze strony niezależnych klientów na tureckim rynku krajowym każdego oddzielnego miesiąca OD.

b) Cena eksportowa

(36) We wszystkich przypadkach produkt objęty postępowaniem był sprzedawany niezależnym klientom we Wspólnocie. Z tego względu cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, czyli na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

(37) W celu zapewnienia właściwego porównania ze względu na różnice wartości normalnej w OD uznano za właściwe ustalenie miesięcznej średniej ważonej ceny eksportowej w OD.

c) Porównanie

(38) Dokonano korekt obejmujących różnice w kosztach transportu, ubezpieczenia, załadunku i kredytów, jak również obniżek cen, marż i rabatów.

(39) Ustalono, że podane koszty ubezpieczenia, przyznanych rabatów i opłat za opakowanie nieznacznie różniły się od tych przekazanych w danych księgowych tego producenta eksportującego. Dlatego też odpowiednio zmniejszono kwoty wspomnianych korekt.

(40) W toku dochodzenia ustalono również, że producent eksportujący zapłacił znaczną kwotę za usługi konsultacyjne. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że tego rodzaju opłaty nie uzasadniają korekt i dlatego też nie należy ich ani odliczać od ceny eksportowej, ani od cen sprzedaży krajowej. Jednakże ustalono, że wydatek ten miał wpływ na koszty i ceny produktu objętego postępowaniem i dlatego też wpłynął na porównywalność cen. W związku z tym odpowiednią kwotę alokowano na podstawie ilości do przedmiotowej sprzedaży (sprzedaż krajowa, sprzedaż do WE i sprzedaż do krajów trzecich) i odliczono od cen sprzedaży jako korektę w rozumieniu art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego.

(41) Odnośnie do kosztów kredytu ustalono, że przekazane stopy procentowe w OD nie odzwierciedlały rzeczywistych kosztów finansowania krótkoterminowego poniesionego przez to przedsiębiorstwo. Dlatego też odpowiednio dostosowano koszty kredytu.

d) Margines dumpingu

(42) Biorąc pod uwagę przejrzystą strukturę cen eksportowych w rozróżnieniu na poszczególne okresy, uznano, że tego rodzaju element należy uwzględnić w ustalaniu marginesu dumpingu. Dlatego też przeprowadzono porównanie na podstawie miesięcznej pomiędzy średnią ważoną ceną eksportową oraz średnią ważoną wartością normalną w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.

- (43) Na podstawie powyższego ustalono, że margines dumpingu dla współpracującego producenta eksportującego wyrażony jako procent ceny netto cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem wynosił poniżej progu *de minimis* określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (44) Zauważa się, że margines dumpingu również kształtowałby się na poziomie *de minimis*, gdyby wspomniane porównanie przeprowadzono pomiędzy średnią ważoną wartością normalną a indywidualnymi transakcjami wywozu. Jednakże uznano, że tego rodzaju porównanie nie byłoby właściwe. Rzeczywiście, istniała struktura cen eksportowych, które znacznie różniły się w poszczególnych miesiącach (różnicę dochodzącą do 20 % ceny eksportowej można zaobserwować między różnymi miesiącami OD – przy czym znacznie niższe jej poziomy występują od maja do października 2005 r.), jednakże miesięczne normalne wartości zachowywały się zgodnie z taką samą tendencją. Działo się tak ze względu na to, że tendencje głównych surowców, generujących znaczną część kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem, kształtowały się w podobny sposób. Dlatego też metoda opisana w motywie 41 odzwierciedla pełną kwotę mającego miejsce dumpingu.
- (45) Ponieważ wydaje się, że współpracujący producent eksportujący przeprowadził całość wywozu produktu objętego postępowaniem z Turcji do Wspólnoty, nie było powodu, aby przyjąć, iż każdy inny producent eksportujący nie wyraził chęci współpracy.
- (46) W wyniku tego należy zakończyć postępowanie w odniesieniu do Turcji, jak określono w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- 5. Chińska Republika Ludowa („ChRL”) i Ukraina**
- a) *Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)*
- (47) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozów z ChRL i Ukrainy, normalną wartość należy ustalić zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (48) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria MET są podsumowane poniżej:
- i) decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzią na warunki panujące na rynku i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa;
 - ii) przedsiębiorstwa posiadają jeden wyraźny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;
 - iii) nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
 - iv) prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną;
 - v) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (49) Jeden producent eksportujący w ChRL zwrócił się z wnioskiem o MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i w określonym terminie wypełniło formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących. Komisja uzyskała i zweryfikowała w siedzibach tego przedsiębiorstwa wszystkie informacje przedstawione we wnioskach o MET, które zostały uznane za niezbędne.
- (50) W toku dochodzenia ustalono, że w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa należało oddalić wniosek o MET, ponieważ nie spełniało ono trzech wyżej wspomnianych kryteriów.
- (51) Ze względu na fakt, iż głównymi akcjonariuszami są przedsiębiorstwa będące własnością skarbu państwa, zaś dyrektorzy wybrani przez tych akcjonariuszy posiadają nieproporcjonalną i kontrolną liczbę miejsc w zarządach ustalono, że państwo mogło wywrzeć znaczny wpływ na decyzje biznesowe przedsiębiorstwa dotyczące praktycznego zarządzania oraz dystrybucji zysku, wypuszczania nowych obligacji, podwyższenia kapitału, zmian w statucie przedsiębiorstwa oraz jego rozwiązania i dlatego też tego rodzaju decyzji nie podejmowano w odpowiedzi na sygnały rynkowe.
- (52) Ponadto dokumenty księgowe przedsiębiorstwa nie odzwierciedlały jego rzeczywistej sytuacji finansowej, ponieważ przeprowadziło ono pewne przesunięcia budżetowe na amortyzację środków trwałych bez uzasadnienia, co stanowi naruszenie standardu IAS 1–13. Fakt ten oraz to, że księgowi przedsiębiorstwa nie wyrazili żadnych zastrzeżeń lub nie przedstawili żadnych wytłumaczeń dotyczących tych praktyk, stanowił oczywisty przypadek pogwałcenia międzynarodowych standardów księgowych.

- (53) Odnośnie do oszacowania aktywów początkowych, przedsiębiorstwo nie było w stanie przedstawić żadnego wytłumaczenia co do podstawy, zgodnie z którą przeprowadzono tego rodzaju ocenę. Wreszcie, przedsiębiorstwo nie było w stanie przedstawić żadnego dowodu opłat za wynajem budynku biurowego. Obydwie nieprawidłowości wskazują, że istniały znaczące zakłócenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej.
- (54) Przeprowadzono konsultacje z komitetem doradczym, zaś bezpośrednio zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag odnośnie do powyższych ustaleń. Nie otrzymano jednak żadnych uwag w tej sprawie. Przemysł wspólnotowy miał możliwość wyrażenia swojej opinii i zgodził się z decyzją dotyczącą MET.
- (55) W wyniku powyższego uznano, że chińskiemu producentowi eksportującego nie należy przyznawać MET.
- b) *Indywidualne traktowanie (IT)*
- (56) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, dla krajów, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczącego przyznawania traktowania indywidualnego.
- (57) Chiński producent eksportujący, któremu nie można było przyznać MET, wystąpił również o IT na wypadek nieprzyznania mu MET. Jednakże, jak opisano w motywie 50, ustalono, że państwo wywiera poprzez swoich przedstawicieli w zarządzie znaczny wpływ odnośnie do cen i ilości eksportowych, jak również odnośnie do warunków sprzedaży do tego stopnia, że nie można ich uznać za ustalone swobodnie. Ponadto tego rodzaju wpływ państwa dotyczący codziennego zarządzania przedsiębiorstwem oznaczał, że nie można było wykluczyć ryzyka obchodzenia, jeżeli temu eksporterowi miano by przyznać indywidualną stawkę celną.
- (58) A zatem, ponieważ ustalono, że chiński producent eksportujący nie spełniał wszystkich wymagań związanych z przyznaniem IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, wnioski o IT należało odrzucić.
- (59) Jedyne współpracujące przedsiębiorstwo eksportujące na Ukrainie, które nie występowało z wnioskiem o MET, wystąpił jedynie o IT. Jednakże nie istnieje żaden inny znany producent penta na Ukrainie, co potwierdza fakt, iż wielkość wywozu penta z Ukrainy do Wspólnoty podana przez współpracującego producenta eksportującego była równa z wielkością wskazaną przez Eurostat. Dlatego też nie uznano za konieczne ustalenie czy temu producentowi eksportującemu należy przyznawać IT, ponieważ i tak nałożono by wspólne cło ogólnokrajowe.
- c) *Wartość normalna*
- i) *Kraj analogiczny*
- (60) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, należy ustalić na podstawie cen lub wartości konstruowanej w kraju analogicznym.
- (61) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że zamierza wykorzystać Japonię jako właściwy kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL i Ukrainy, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie. Żadne z zainteresowanych stron nie sprzeciwiły się tej propozycji.
- (62) Komisja skontaktowała się ze znanym producentem penta w Japonii i poprosiła o jego współpracę w niniejszym postępowaniu. Jednakże nie udało się uzyskać żadnej współpracy.
- (63) Początkowo kraje objęte niniejszym postępowaniem nie były wybierane, ponieważ albo nie przejawiały chęci współpracy, albo ich na ich rynkach krajowych mogło dochodzić do zniekształceń z powodu praktykowanego na nich dumpingu. Dlatego też Komisja zabiegała o współpracę wszystkich innych znanych producentów w Chile, Brazylii, Korei, na Tajwanie oraz w innych krajach, gdzie produkowana jest penta.
- (64) Jedynie producent w Chile zgodził się na współpracę. Mimo iż w Chile działał tylko jeden producent, chilijski rynek krajowy penta podlegał ostrej konkurencji w OD ze względu na przywóz z Chin, Tajwanu, USA, Szwecji i Republiki Korei, ponieważ w Chile nie obowiązują żadne kontyngenty ani inne ilościowe restrykcje przywozu.
- (65) Biorąc pod uwagę powyższe, tymczasowo uznano, że Chile stanowi najwłaściwszy kraj analogiczny w myśl art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

- (66) Dlatego też do tego producenta wysłano kwestionariusz z prośbą o informacje dotyczące krajowych cen sprzedaży oraz kosztów produkcji produktu podobnego. Dane przedstawione w odpowiedzi przedsiębiorstwa zweryfikowano w jego siedzibie.
- (67) Jednakże w toku dochodzenia ujawniono, że współpracujący turecki producent eksportujący nie praktykował żadnego dumpingu. Na tureckim rynku penta nie dochodziło do żadnych oczywistych zakłóceń, zaś proces produkcyjny i surowce używane przez producenta tureckiego są bardziej podobne do tych używanych przez producentów eksportujących z Chin i Ukrainy.
- (68) Dlatego też uznano, że Turcję można uznać za odpowiedni kraj analogiczny dla celów niniejszego postępowania.
- ii) Określenie wartości normalnej w kraju analogicznym
- (69) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna dla eksportujących producentów, którym nie przyznano MET, została określona na podstawie zweryfikowanych informacji uzyskanych od producenta w kraju analogicznym.
- (70) Wartość normalną określono zgodnie z opisem w motywach do 32 do 35.
- d) Ceny eksportowe
- (71) Cała sprzedaż eksportowa producentów chińskich i ukraińskich eksportujących do Wspólnoty realizowana była bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów we Wspólnocie i dlatego cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen rzeczywiście płaconych lub należnych.
- (72) Ponieważ normalna wartość średnia w całym OD nie była reprezentatywna, ze względu na powody wymienione w motywach od 33 do 37, ustalono zatem miesięczne średnie ceny eksportowe.
- e) Porównanie
- (73) Dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, kosztów dodatkowych, pakowania i kosztów kredytu, a także opłat bankowych, tam, gdzie to ma zastosowanie i jest uzasadnione.
- f) Marginesy dumpingu
- (74) Dla każdego z producentów eksportujących, któremu nie przyznano traktowania według zasad gospodarki rynkowej (MET), średnia ważona miesięczna wartość normalna ustalona dla kraju analogicznego została porównana ze średnią ważoną miesięczną ceną eksportową do Wspólnoty, jak przewidziano w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.
- (75) Według Eurostatu w przypadku ChRL ilość pentaerytrytolu poddanego wywozowi przez współpracującego producenta eksportującego stanowiła znacząco mniej niż 70 % całkowitej ilości pentaerytrytolu poddanego przywozowi z tego kraju podczas OD. Wobec tego w przypadku niewspółpracujących producentów eksportujących z ChRL należało ustalić margines dumpingu na podstawie dostępnych danych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Dlatego też uznano, że rezydualny margines dumpingu powinien zostać ustalony w oparciu o średnią najwyższych transakcji dokonywanych po cenach dumpingowych dla producentów współpracujących. Takie podejście do zagadnienia uznane zostało za konieczne w celu uniknięcia sytuacji, w której brak współpracy byłby wynagradzany, i mając na względzie fakt, iż nie było powodów, by twierdzić, że strona, która nie podjęła współpracy stosowała dumping na niższym poziomie.
- (76) Wobec tego średni margines dumpingu dla całego kraju obliczono, wykorzystując jako czynnik ważenia wartość cif obu grup eksporterów, tzn. współpracujących i niewspółpracujących.
- (77) W przypadku Ukrainy, jak wyjaśniono w motywie 59, ze względu na ścisłą współpracę uznano za stosowane ustanowić ogólnokrajowy margines dumpingu na takim samym poziomie jak w przypadku współpracującego producenta eksportującego.
- (78) Margines dumpingu wyrażony jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem jest następujący:
Kraj	Margines dumpingu
ChRL	18,7 %
Ukraina	10,3 %
- (79) Żaden z producentów w Rosji i USA nie współpracował w niniejszym dochodzeniu. Wobec tego oraz ze względu na brak jakichkolwiek innych właściwych informacji margines dumpingu został ustalony na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie faktów przedstawionych przez skarżącego.

6. Rosja i Stany Zjednoczone Ameryki (USA)

- (80) Marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed ocenieniem są następujące:

Kraj	Margines dumpingu
Rosja	25 %
USA	54 %

D. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa

- (81) W toku dochodzenia ustalono, że produkt podobny wytwarza pięciu producentów we Wspólnocie; jeden z producentów wytwarza produkt podobny w dwóch zakładach. Skarga została złożona w imieniu dwóch producentów wspólnotowych. Po wszczęciu dochodzenia trzeci producent zdecydował o wsparciu postępowania poprzez pełną współpracę w dochodzeniu. Pozostali dwaj producenci, którzy dostarczyli ogólnych danych o produkcji i sprzedaży, wyrazili wolę udzielenia pomocy w postępowaniu.
- (82) W związku z powyższym wielkość produkcji wspólnotowej dla celów art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego została tymczasowo obliczona poprzez dodanie produkcji trzech współpracujących producentów wspólnotowych do wielkości produkcji pozostałych dwóch producentów, zgodnie z dostarczonymi przez nich danymi. Na tej podstawie całkowita produkcja wspólnotowa produktu podobnego osiągnęła 115 609 ton w OD.

2. Definicja przemysłu wspólnotowego

- (83) Produkcja trzech producentów wspólnotowych, którzy w pełni współpracowali podczas dochodzenia, stanowi ponad 94 % wielkości wspólnotowej produkcji produktu podobnego. Z tego względu zostaną oni uznani za „przemysł wspólnotowy” w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. Konsumpcja wspólnotowa

- (84) Poziom konsumpcji we Wspólnocie ustalono na podstawie wielkości sprzedaży znanych producentów we Wspólnocie powiększoną o wielkość przywozu z krajów trzecich produktów sklasyfikowanych według Eurostatu w odpowiedniej kategorii kodu CN. W związku z tym należy zauważyć, że tylko jeden z dwóch nieskarżących producentów wspólnotowych przedstawił dane sprzedaży za cały okres objęty dochodzeniem. Wobec tego sprzedaż drugiego producenta wspólnotowego nie została uwzględniona, ponieważ dostępne dane dotyczyły wyłącznie okresu OD. Ponieważ sprzedaż taka była niewielka, nieuwzględnienie jej nie

wpłyne na ostateczny obraz sytuacji. Dane przedstawione w poniższej tabeli dowodzą, że konsumpcja produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego we Wspólnocie w okresie objętym badaniem zmniejszyła się o 12 %. Popyt na produkt w latach 2003 i 2004 był zrównoważony, zaś w okresie OD zmniejszył się o 9 % w porównaniu z rokiem poprzednim.

	2002	2003	2004	OD
Zużycie we Wspólnocie (tony)	83 195	80 697	80 403	73 025
Wskaźnik	100	97	97	88

4. Przywóz do Wspólnoty z krajów, których dotyczy postępowanie

a) Kumulacja

- (85) Komisja rozważała, czy skutki przywozu penta pochodzącego z ChRL, USA, Turcji, Rosji i Ukrainy powinny być oceniane łącznie zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Należy pamiętać, że przywóz z Turcji nie odbywał się po cenach dumpingowych i w związku z tym postępowanie w odniesieniu do przywozu z tego kraju należy zakończyć.

b) Margines dumpingu i wielkość przywozu

- (86) Średnie marginesy dumpingu ustalone dla każdego z czterech krajów pozostałych krajów z wyjątkiem Turcji przekraczają próg *de minimis* określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz wielkość przywozu z każdego z tych krajów jest nie bez znaczenia w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, ich udziały w rynku wynoszą odpowiednio 1,8 % w przypadku ChRL, 1,5 % w przypadku Rosji, 3,7 % w przypadku Ukrainy i 1,9 % w przypadku USA w OD.

c) Warunki konkurencji

- (87) Wielkość przywozu z ChRL, Rosji i Ukrainy znacząco wzrosła w ciągu okresu objętego dochodzeniem, tendencje cenowe są podobne i w oczywisty sposób dochodzi do podcięcia cen przemysłu wspólnotowego.
- (88) Jak wspomniano powyżej, ustalono, że produkt objęty postępowaniem przywożony z krajów objętych dochodzeniem i produkt podobny sprzedawany przez przemysł wspólnotowy posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne i zastosowania końcowe. Ponadto wszystkie produkty są sprzedawane za pośrednictwem podobnych kanałów sprzedaży tym samym odbiorcom, przez co okazały się ze sobą konkuruwać.

(89) Ustalono, że przywóz z USA nie podcinał cen przemysłu wspólnotowego (patrz: motyw 141 poniżej). W rzeczywistości praktyki cenowe stosowane przez eksporterów z USA są zupełnie inne niż praktyki cenowe stosowane przez eksporterów z pozostałych krajów objętych dochodzeniem. Eksporterom z USA udało się zwiększyć udział w rynku wspólnotowym przy pułapie cenowym wyższym niż pułapy cenowe eksporterów z pozostałych trzech krajów. Można to wytłumaczyć faktem, że producent eksportujący z USA osiągnął sukces w innym segmencie rynku, w którym można uzyskać wyższe ceny. W takich okolicznościach uznano, że skumulowana ocena przywozu z USA razem z przywozem dumpingowym z ChRL, Rosji i Ukrainy byłaby niewłaściwa w świetle warunków konkurencji pomiędzy przywozem z USA z jednej strony, przywozem dumpingowym z trzech krajów objętych postępowaniem z drugiej strony, a podobnym produktem wytwarzanym przez producentów wspólnotowych.

(90) Na podstawie powyższych faktów ustalono, że warunki uzasadniające kumulację przywozu penta pochodzącego z ChRL, Rosji i Ukrainy zostały spełnione.

d) Skumulowana wielkość i udział w rynku

(91) Wielkości przywozu z ChRL, Rosji i Ukrainy w oparciu o dane uzyskane z Eurostatu znacząco wzrosły z 1 235 ton w 2002 r. do 5 136 ton w OD. Ich skumulowany udział w rynku wzrastał w sposób ciągły z 1 % do 7 % w tym samym okresie. Zostało to zestawione z malejącą konsumpcją.

	2002	2003	2004	OD
Przywóz (tony)	1 235	3 397	4 752	5 136
Wskaźnik	100	275	385	416
Udział w rynku	1 %	4 %	6 %	7 %

e) Ceny przywozu i podcięcie cenowe

(92) Informacja o cenach w odniesieniu do całego przywozu dokonanego przez trzy kraje objęte dochodzeniem została uzyskana z Eurostatu. Następująca tabela przedstawia kształtowanie się cen przywozu z ChRL, Rosji i Ukrainy. W ciągu rozpatrywanego okresu ceny spadły o 13 %.

	2002	2003	2004	OD
Ceny przywozu (EUR/tona)	1 131	1 032	1 030	988
Wskaźnik	100	91	91	87

(93) W celu ustalenia wielkości podcięć cenowych Komisja dokonała analizy danych cenowych odnoszących się do OD. Stosowne ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego to ceny dla niezależnych klientów, dostosowane w razie konieczności do poziomu *ex-works*, tzn. wyłączając koszty transportu do Wspólnoty i po odliczeniu obniżek i rabatów. Te ceny porównano z cenami przywozu z trzech krajów objętych dochodzeniem. W przypadku Rosji średnią ważoną ceną eksportową uzyskano z Eurostatu ze względu na brak współpracy z jej strony. W przypadku ChRL i Ukrainy porównania dokonano względem cen eksportowych producentów współpracujących, po odliczeniu obniżek i dostosowanymi w stosownych przypadkach do ceny cif na granicy Wspólnoty z odpowiednim dostosowaniem odnośnie do kosztów odprawy celnej oraz kosztów ponoszonych po przywozie. Ceny uznano za reprezentatywne w obu przypadkach, ponieważ na Ukrainie jest tylko jeden producent penta, zaś w przypadku ChRL eksport producenta współpracującego stanowi około połowy całego przywozu penta z ChRL do WE.

(94) To porównanie wykazało, że w OD średnie ważne stopy podcięć cenowych wynosiły 11,3 % w przypadku ChRL, 6,2 % w przypadku Ukrainy i 11,9 % w przypadku Rosji.

5. Sytuacja przemysłu Wspólnoty

(95) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu dumpingowego na przemysł Wspólnoty zawierało ocenę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł w badanym okresie.

a) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(96) Produkcja zmniejszyła się o 3 % pomiędzy rokiem 2002 a OD. Wzrost w roku 2004 wynikał ze wzrostu zdolności produkcyjnych jednego z producentów. Wielkość produkcji kształtowała się w następujący sposób:

	2002	2003	2004	OD
Produkcja (w tonach)	111 665	103 913	115 204	108 309
Wskaźnik	100	93	103	97

(97) Moce produkcyjne zostały ustalone na podstawie nominalnej mocy nominalnej jednostek produkcyjnych będących w posiadaniu przemysłu wspólnotowego, uwzględniając zakłócenia produkcji. Zdolność produkcyjna we Wspólnocie wzrosła w badanym okresie o 6 %. Wzrost miał miejsce głównie w roku 2004 i był wynikiem skutecznego odblokowania jednego producenta z jednej strony oraz zmian organizacyjnych w drugim zakładzie tego samego producenta z drugiej strony.

- (98) W wyniku obniżenia produkcji oraz nieznacznego wzrostu zdolności produkcyjnych, wykorzystanie tych zdolności spadło z 95 % w roku 2002 do 87 % w OD.

	2002	2003	2004	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	117 020	119 020	123 987	123 987
Wskaźnik	100	102	106	106
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	95 %	87 %	93 %	87 %

b) Zapasy

- (99) Zapasy uległy podwojeniu w badanym okresie, co odzwierciedla narastające problemy dla przemysłu wspólnotowego związane ze sprzedażą jej produktów na rynku wspólnotowym.

	2002	2003	2004	OD
Zapasy (tony)	3 178	6 598	6 910	7 122
Wskaźnik	100	208	217	224

c) Wielkość sprzedaży, udział w rynku i średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

- (100) Sprzedaż penta niezależnym klientom przez przemysł wspólnotowy na rynku Wspólnoty stopniowo zmniejszyła się z 64 663 tony w roku 2002 do 54 543 tony w OD, tj. o 16 %. Spadek sprzedaży był zatem większy niż spadek konsumpcji wspólnotowej, która, jak wspomniano powyżej, zmniejszyła się o 12 % w tym samym okresie. W związku z tym udziały w rynku przemysłu wspólnotowego zmniejszyły się o 3 %. Udział w rynku spadł z 78 % w 2002 r. do 75 % w OD.

	2002	2003	2004	OD
Sprzedaż w WE (tony)	64 663	61 308	58 681	54 543
Wskaźnik	100	95	91	84
Udział w rynku	78 %	76 %	73 %	75 %

- (101) Średnie ceny sprzedaży na rzecz niezależnych nabywców na rynku wspólnotowym obniżyły się o 11 % w okresie objętym dochodzeniem. Pomiędzy rokiem 2002 i 2003 zaobserwowano nieznaczny wzrost cen, po którym ceny

ponownie uległy obniżeniu i osiągnęły rekordowo niską wartość w OD, czyli 1 040 EUR/tonę.

- (102) Spadek cen w okresie objętym dochodzeniem należy postrzegać w świetle prób konkurowania z przywozem po cenach dumpingowych przemysłu wspólnotowego. Obecne poziomy cenowe są jednak niezrównoważone, ponieważ przemysł wspólnotowy zmuszony jest do sprzedaży poniżej kosztów, aby utrzymać się na rynku.

	2002	2003	2004	OD
Średnia ważona cena (EUR/tonę)	1 163	1 203	1 151	1 040
Wskaźnik	100	103	99	89

d) Rentowność i przepływy pieniężne

- (103) W okresie objętym dochodzeniem rentowność przemysłu wspólnotowego znacząco spadła z 12,6 % w roku 2002 do 11,5 % w OD. W roku 2004 przemysł wspólnotowy w dalszym ciągu czerpał niewielkie zyski jednak sytuacja zmieniła się dramatycznie w OD, kiedy to przemysł zaczął ponosić straty. Główną przyczyną takiego rozwoju zdarzeń był wzrost cen surowców, szczególnie metanolu, którego cena stanowi 25 % kosztów produkcji – koszt ten nie mógł zostać przeniesiony na odbiorców końcowych z powodu niskich cen produktów przywożonych z krajów objętych dochodzeniem.

	2002	2003	2004	OD
Marża zysku przed opodatkowaniem	12,6 %	7,5 %	5,7 %	- 11,5 %

- (104) Przepływy pieniężne również uległy pogorszeniu w badanym okresie, proporcjonalnie do spadku poziomu rentowności i osiągnęły saldo ujemne w OD. Spadek absolutnego poziomu ujemnego przepływu środków pieniężnych pod koniec przedmiotowego okresu wynika ze spadku wielkości produkcji i sprzedaży.

	2002	2003	2004	OD
Przepływy pieniężne (EUR)	16 189 720	9 427 189	4 441 120	- 3 012 661
Wskaźnik	100	58	27	- 19

e) Inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność pozyskiwania kapitału

- (105) Tendencja w inwestycjach była korzystna w okresie objętym dochodzeniem. Jednak największych inwestycji dokonano w roku 2003, gdy przemysł wspólnotowy ciągle przynosił zyski. Inwestycje w OD dotyczyły odblokowania jednego producenta oraz unowocześnienia linii produkcyjnej innego producenta, tak aby spełniała normy środowiskowe.

	2002	2003	2004	OD
Inwestycje (w EUR)	3 756 302	8 483 655	2 956 275	4 394 137
Wskaźnik	100	226	79	117

- (106) Zwrot z inwestycji uzyskany z produkcji i sprzedaży produktu podobnego osiągnął wartość ujemną w OD i stale zmniejszał się w okresie objętym dochodzeniem, odzwierciedlając mówioną powyżej ujemną tendencję w rentowności.

	2002	2003	2004	OD
Zwrot z inwestycji	18,5 %	10,5 %	7,9 %	- 13,5 %
Wskaźnik	100	57	43	- 73

- (107) Nie istniały oznaki świadczące o tym, że przemysł wspólnotowy składający się dużych przedsiębiorstw wytwarzający również inne produkty napotkał problemy w uzyskiwaniu zysku ze swojej działalności, uznano zatem, że przemysł wspólnotowy może osiągać zyski z działalności w okresie objętym dochodzeniem.

f) Zatrudnienie, produktywność i płace

- (108) Zmiany struktury zatrudnienia, produkcji i wynagrodzeń kształtowały się następująco:

	2002	2003	2004	OD
Liczba zatrudnionych	290	296	293	299
Wskaźnik	100	102	101	103
Wydajność (tony/pracownik)	385	351	393	362
Wskaźnik	100	91	102	94
Koszt pracy na pracownika (w EUR)	43 379	44 469	46 899	44 921
Wskaźnik	100	103	108	104

- (109) Liczba zatrudnionych wzrosła o 3 % w okresie objętym dochodzeniem. Wzrost zatrudnienia wynikał z reorganizacji producenta wspólnotowego, w wyniku którego doszło do wewnętrznych przesunięć personelu zatrudnionego przy produkcji penta, podczas gdy całkowita liczba zatrudnionych w przedsiębiorstwie nie uległa zmianie. W wyniku niewielkiego wzrostu liczby zatrudnionych oraz przy zmniejszającej się produkcji wydajność miała tendencję ujemną w okresie objętym dochodzeniem.

- (110) Średni poziom zarobków na pracownika zwiększył się o 4 % w okresie objętym dochodzeniem, taki wzrost pozostawał poniżej poziomu inflacji w tym samym okresie.

g) Wzrost

- (111) W okresie objętym dochodzeniem zapotrzebowanie we Wspólnocie zmniejszyło się o 12 %, sprzedaż producentów wspólnotowych spadła o 16 %, podczas gdy wielkość równoległe przywożonego produktu z ChRL, Rosji i Ukrainy wzrosła o ponad 300 %, a z USA o 700 %. Taka sytuacja doprowadziła do spadku udziału w rynku przemysłu wspólnotowego, podczas gdy udział w rynku podmiotów dokonujących przywozu objętych dochodzeniem udało się zwiększyć.

h) Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (112) Margines dumpingu w przypadku ChRL, Rosji, Ukrainy i USA został przedstawiony powyżej w dziale poświęconym dumpingowi. W widoczny sposób przewyższają one poziom *de minimis*. Ponadto jeżeli uwzględni się wielkość i cenę przywozu po cenach dumpingowych, wpływu rzeczywistego marginesu dumpingu nie można uznać za nieznaczący.

- (113) W przemyśle wspólnotowym nie następuje poprawa po poprzednim dumpingu lub subsydiowaniu, ponieważ wcześniej nie przeprowadzano żadnego tego rodzaju dochodzenia.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (114) Analiza wskaźników szkody wskazuje na to, że sytuacja przemysłu wspólnotowego pogorszyła się znacząco po roku 2002 i osiągnęła najgorszy pułap w OD, gdy przemysł wspólnotowy poniósł 11,5 % stratę.

- (115) W kontekście zmniejszającej się konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem produkcja wspólnotowa zmniejszyła się o 3 %, zaś wykorzystanie zdolności produkcyjnych o 8 % w tym samym okresie. Sprzedaż na rynku wspólnotowym spadła o 16 % pod względem wielkości i o 25 % pod względem wartości. Taki rozwój sytuacji również odzwierciedla wzrastający stan zapasów, które to prawie podwoiły się w tym okresie. Spowodowało to

spadek udziału w rynku z 78 % w roku 2002 do 75 % w OD. Średnia cena jednostkowa zmniejszyła się o 11 % w okresie objętym dochodzeniem, co nie odzwierciedlało wzrostu cen surowców w tym samym okresie. Przemysł wspólnotowy nie miał innego wyboru i musiał dostosować swoje ceny do poziomów cenowych ustanowionych przez dumpingowy przywóz, aby dalej nie tracić udziału w rynku i aby utrzymać produkcję. Spowodowało to znaczący spadek rentowności w OD.

- (116) Większość pozostałych wskaźników szkody również potwierdza niekorzystną sytuację, w której znalazł się przemysł wspólnotowy. Zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne były ujemne, zmniejszyła się wydajność. Obserwowano jednak korzystną tendencję w inwestycjach. Jednak inwestycje poczynione w OD, który był rokiem strat dla przemysłu wspólnotowego, były w zasadzie związane z odblokowaniem przedsiębiorstwa i modernizacją linii produkcyjnej, tak aby zgodna była z normami środowiskowymi, nie były to więc inwestycje w nowe maszyny i urządzenia do produkcji. Niewielki wzrost liczby zatrudnionych wynikał ze zmian organizacyjnych w jednym przedsiębiorstwie, a nie był związany z zatrudnieniem nowych pracowników w sytuacji, gdy warunki gospodarcze pogarszały się.
- (117) W związku z powyższym można uznać, że przemysłowi wspólnotowemu została wyrządzona znacząca szkoda, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Uwaga wstępna

- (118) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z krajów, których dotyczy postępowanie, wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu dumpingowego zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu wspólnotowego, aby sprawdzić, czy niesłusznie nie przypisano przywózowi dumpingowemu ewentualnej szkody spowodowanej tymi innymi czynnikami.

2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (119) Przypomina się, że w odniesieniu do Turcji, której udział w rynku sięgał 8,6 % w OD, margines dumpingu był ustalony poniżej progu *de minimis*. Wobec tego przywóz z Turcji nie został uwzględniony w analizie wpływu przywozu dumpingowego na szkodę poniesioną przez

przemysł wspólnotowy. Połączony udział w rynku pozostałych czterech krajów wynosił 9 % w OD.

- (120) Wielkość przywozu z ChRL, Rosji i Ukrainy znacząco zwiększyła się w okresie objętym dochodzeniem, zarówno pod względem wartości absolutnych, jak i udziału w rynku. Rzeczywiście w roku 2002 wielkość przywozu był dość znikoma i wynosiła zaledwie 1 235 ton, podczas gdy w badanym okresie wzrosła o 316 % do 5 136 ton w OD. Ich połączony udział w rynku w tym samym okresie zwiększył się z 1 % do 7 %. Średnie ważone ceny przywozu obniżyły się o 13 % i spowodowały ewidentne podcięcie cenowe w OD. Wobec tego zasadniczy wzrost wielkości przywozów z trzech krajów objętych postępowaniem po cenach, które utrzymywały się znacznie poniżej cen przemysłu wspólnotowego i wzrost ich udziału w rynku w okresie objętym postępowaniem zbiegły się w czasie z widocznym pogorszeniem się ogólnej sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego w tym samym okresie.
- (121) Przedstawiciele producentów wspólnotowych twierdzili, że nawet przy niskim udziale w rynku przywóz dumpingowy zdołał wywołać poważne zakłócenia na rynku ze względu na naturę tego sektora. Penta jest towarem, którego cena rynkowa w dużej mierze zależy od najniższej ceny na rynku, do której muszą dostosować się inni producenci, jeśli chcą utrzymać zamówienia. Ilustruje to tendencja spadających cen przemysłu wspólnotowego w badanym okresie, podczas gdy ceny głównego surowca, metanolu, szybko rosły. Przedstawiciele producentów wspólnotowych utrzymują, że nie byli w stanie przenieść rosnących kosztów surowca na odbiorców ze względu na dużą presję cenową przywozu dumpingowego. Spowodowało to znaczny spadek poziomu rentowności, zwrotu z inwestycji i przepływów pieniężnych.
- (122) Jednak przyglądając się dokładniej rozwojowi sytuacji, wydaje się, że znaczące pogorszenie się sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego nastąpiło w OD. W latach przed OD przywóz z ChRL, Rosji i Ukrainy znacząco zwiększył się z 1 235 ton w roku 2002 do 4 752 ton w roku 2004, tj. o 285 %, podczas gdy ceny przywozu z tych krajów obniżyły się o 9 % w tym samym okresie. Jednak wpływ tego wzrostu przywozu na przemysł wspólnotowy nie był dramatyczny, tj. podczas gdy sprzedaż obniżyła się o 9 %, a ceny spadły o 1 %, poziom zysku osiągnięty w roku 2004 pozostał na rozsądnym poziomie (5,7 %). W OD obniżenie sprzedaży przemysłu wspólnotowego o 7 % zbiegł się z dalszym 8 % wzrostem przywozu z krajów objętych dochodzeniem, który w porównaniu z dwoma ubiegłymi latami był względnie niewielki. Jednak tylko w OD przemysł wspólnotowy doświadczył ogromnego spadku rentowności, która obniżyła się do -11,5 %, po czym nastąpiło dramatyczne pogorszenie się sytuacji gospodarczej.

(123) W oparciu o powyższe wydaje się, że w ujęciu całego omawianego okresu istnieje pewna korelacja pomiędzy przywozem dumpingowym a szkodą, której doświadczył przemysł wspólnotowy. Jednak sam przywóz dumpingowy nie wydaje się tłumaczyć gwałtownego spadku rentowności przemysłu wspólnotowego w OD. Zatem nie można uznać, że przywóz po cenach dumpingowych odegrał decydującą rolę w spowodowaniu szkodliwej sytuacji, w jakiej znalazł się przemysł wspólnotowy, której kulminacja nastąpiła w OD.

3. Wpływ innych czynników

a) Spadek konsumpcji w WE

(124) Konsumpcja penta we Wspólnocie zmniejszyła się o 12 % w badanym okresie. Wydaje się, że ta tendencja spadkowa związana jest ze zmniejszonym popytem na żywice alkidowe w przemyśle lakierniczym, który zaspokaja około 70 % podaży na rynku wspólnotowym. Wizyta u przemysłowego konsumenta penta, który wytwarza żywice alkidowe dla przemysłu lakierniczego, ujawniła, że popyt na żywice alkidowe może się jeszcze bardziej obniżyć w przyszłości ze względu na przygotowywane przepisy w zakresie ochrony środowiska, które nałożą ograniczenia na emisję lotnych związków organicznych z farb stosowanych do celów architektonicznych i przemysłowych. Ponieważ żywice alkidowe wydzielają więcej lotnych związków organicznych niż inne technologie, oczekuje się, że ich zastosowanie w przemyśle lakierniczym zmniejszy się.

(125) Sprzedaż producentów wspólnotowych zmniejszyła się o 16 % pod względem wielkości oraz o 3 % pod względem udziału w rynku, spadek z 78 % w roku 2002 do 75 % w OD. Wielkość przywozu z ChRL, Rosji i Ukrainy zwiększyła się o 316 % w badanym okresie, prowadząc do wzrostu udziału w rynku z 1 % do 7 %, czyli przejmując udziały w rynku producentów wspólnotowych. W związku z tym malejący popyt na penta we Wspólnocie nie tłumaczy pogorszenia się sytuacji, w której znalazł się przemysł wspólnotowy w badanym okresie.

(126) Jednak roczna tendencja konsumpcji wskazuje, że spadek konsumpcji był bardziej gwałtowny pomiędzy rokiem 2004 a OD, kiedy to zmalała ona o 9 % w stosunku do roku poprzedniego. W rzeczywistości konsumpcja pozostawała na zrównoważonym poziomie pomiędzy rokiem 2003 i 2004, wzrosła o 3 % pomiędzy rokiem 2002 i 2003. Mając zatem na względzie fakt, że spadek konsumpcji nastąpił w okresie, gdy przemysł wspólnotowy zaczął ponosić straty, nie można wykluczyć, że obniżenie popytu na penta na rynku wspólnotowym miało wpływ na szkodę przemysłu wspólnotowego.

b) Przywóz z krajów trzecich

(127) Przywóz z pozostałych krajów trzecich (pięciu największych importerów) kształtował się następująco:

	2002	2003	2004	OD
Chile				
Ilość (w tonach)	1 600	536	1 032	1 384
Wskaźnik	100	34	65	87
Ceny (EUR/tonę)	1 141	1 245	1 128	981
Wskaźnik	100	109	99	86
Indie				
Ilość (w tonach)	0	119	390	551
Wskaźnik	0	100	328	141
Ceny (EUR/tonę)	0	1 167	1 085	1 253
Wskaźnik	0	100	87	84
Tajwan				
Ilość (w tonach)	343	657	1 840	863
Wskaźnik	100	192	536	252
Ceny (EUR/tonę)	1 071	1 060	1 003	1 004
Wskaźnik	100	99	94	94
Turcja				
Ilość (w tonach)	6 300	7 065	8 957	6 730
Wskaźnik	100	112	142	107
Ceny (EUR/tonę)	1 292	1 339	1 277	1 097
Wskaźnik	100	104	99	85
Japonia				
Ilość (w tonach)	0	20	58	65
Wskaźnik	0	100	290	112
Ceny (EUR/tonę)	0	3 905	3 334	2 731
Wskaźnik	0	100	85	82

(128) Według Eurostatu oraz zgodnie z informacjami zebranymi w czasie dochodzenia głównymi krajami trzecimi, z których przywożone jest penta, są Chile, Indie i Tajwan. Po dodaniu przywozu z Turcji do importu z pozostałych krajów trzecich całkowita wielkość penta poddanego przywozowi z pozostałych krajów trzecich wzrosła o 12 % z 8 586 ton w roku 2002 do 9 636 ton w OD. Odpowiada to wzrostowi zsumowanego udziału w rynku z 10 % do 13 %. Poziomy cenowy przywóz z krajów trzecich pozostawały wysoko powyżej poziomów przemysłu wspólnotowego przez cały badany okres. Wobec tego przywóz z pozostałych krajów trzecich, konkurując z przywozem dumpingowym, zdołał zwiększyć udział w rynku o 3 % przy cenach wyższych niż ceny producentów wspólnotowych.

(129) Należy jednak zauważyć, że przywóz z pozostałych krajów trzecich rozwijał się zgodnie z inną tendencją w porównaniu z przywozem dumpingowym, a mianowicie szczyt przywozu z pozostałych krajów trzecich miał miejsce w roku 2004, podczas gdy w OD, gdy przemysł wspólnotowy poniósł stratę, przywóz z pozostałych krajów trzecich obniżył się ponownie o 22 % w porównaniu z rokiem poprzednim. Również średnia cena takiego przywozu zmniejszyła się o 11 % w tym samym okresie, a udział takiego przywozu w rynku zmniejszył się o 2 %. Może wydawać się, że taka tendencja oznacza, że od roku 2004 producenci w pozostałych krajach trzecich zostali również dotknięci niskimi cenami rynkowymi. Jednak ich ceny w OD pozostały powyżej cen przemysłu wspólnotowego.

c) Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego

(130) Zbadano również, czy wywóz dokonywany przez producentów wspólnotowych poza WE mógł wpłynąć na szkodę odniesioną przez przemysł wspólnotowy w badanym okresie. Wywóz na rzecz niezależnych nabywców w krajach poza WE stanowił prawie połowę wielkości sprzedaży produktu podobnego przemysłu wspólnotowego w badanym okresie. Wielkość wywozu wzrosła o 3 % pomiędzy rokiem 2002 a OD, podczas gdy średnia cena wywozu zmniejszyła się o 7 %.

	2002	2003	2004	OD
Wielkość sprzedaży poza WE (tony)	44 333	35 376	46 460	45 587
Wskaźnik	100	80	105	103
Średnia wielkość sprzedaży poza WE (EUR/tonę)	1 034	1 090	1 001	958
Wskaźnik	100	105	97	93

(131) Nawet jeśli wielkość wywozu nieznacznie wzrosła, to fakt, że średnia cena wywozu była niższa niż średnia cena sprzedaży na rynku wspólnotowym w badanym okresie, co więcej – była poniżej jednostkowych kosztów produkcji – miał na pewno niekorzystny wpływ na ogólną sytuację finansową przemysłu wspólnotowego, nawet jeśli nie wpłynęła bezpośrednio na rentowność rynku wspólnotowego. Nie można zatem wykluczyć, że szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy była pośrednio wywołana niekorzystną tendencją rentowności rynków eksportowych, ponieważ taka sytuacja wpływałaby np. na zdolność przemysłu wspólnotowego do podejmowania nowych inwestycji lub zatrudniania pracowników.

d) Inni producenci wspólnotowi

(132) Wielkość sprzedaży producenta nieskarżącego, który przedstawił dane za cały badany okres, zmniejszyła się jeszcze gwałtowniej niż sprzedaż przemysłu wspólnotowego.

Wobec tego wydaje się, że ten producent znalazł się w podobnej sytuacji co skarżący producenci wspólnotowi. Oczywiście jest zatem, że ten producent nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

e) Wzrost cen surowców

(133) Ceny głównego surowca, metanolu, znacząco wzrosły w badanym okresie. Zgodnie z opublikowanymi badaniami statystycznymi na stronie internetowej przedsiębiorstwa Methanex, największego producenta i sprzedawcy metanolu na świecie, europejska cena umowna wzrosła ze 125 EUR/tonę w styczniu 2002 r. do 235 EUR/tonę w grudniu 2005 r. Taka sytuacja przyczyniła się do 10 % wzrostu kosztów produkcji jednostkowej w badanym okresie i jednocześnie do spadku rentowności; cena jednostkowa zmniejszyła się o 13 % w tym samym okresie.

(134) Rosnące gwałtownie ceny surowca jako takie nie mogą być uznane za czynnik mający szkodliwy wpływ na przemysł wspólnotowy. Niekorzystna tendencja dotycząca rentowności była raczej spowodowana tym, że producenci wspólnotowi nie byli w stanie przenieść takich wyższych kosztów na klientów poprzez podwyższenie ceny sprzedaży ze względu na niski poziom cen na rynku wspólnotowym. Jednak ceny metanolu wzrosły o 88 % w badanym okresie, wzrost cen wynosił tylko 2 % w OD. W związku z tym, uwzględniając nawet niską cenę rynkową penta w OD, równoczesne zmiany cen metanolu, głównego surowca do produkcji penta, nie wyjaśniają, dlaczego przemysł wspólnotowy poniósł tak znaczne straty w OD.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(135) Dostępne dane sugerują, że nawet niski udział w rynku przywozu dumpingowego z ChRL, Rosji i Ukrainy wywiera presję cenową na ceny przemysłu wspólnotowego. Jednak głębsza analiza nie pozwala na ustalenie związku przyczynowego pomiędzy pogorszeniem sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego a przywozem dumpingowym.

(136) Znaczący spadek rentowności przemysłu wspólnotowego i jego pogorszenie jego ogólnej sytuacji finansowej miały miejsce pomiędzy rokiem 2004 a OD, gdy wielkość przywozu dumpingowego wzrosła tylko o 8 % w porównaniu ze wzrostem o 285 % w ciągu poprzednich trzech lat, przemysł wspólnotowy nadal przynosił zyski. Co więcej spadek popytu na penta na rynku wspólnotowym zbiegł się z pogorszeniem się sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego. Wydaje się również, że wzrost cen podstawowego surowca metanolu był mniej widoczny w OD w porównaniu z rokiem poprzednim i w związku z tym nie wyjaśnia gwałtownego i dramatycznego spadku rentowności w OD.

- (137) Fakt, że przemysł wspólnotowy wywozi połowę swojej produkcji poniżej kosztów produkcji należy postrzegać jako czynnik, który również przyczynił się do ogólnej niekorzystnej sytuacji rynku wspólnotowego, nawet jeśli nie wpływa bezpośrednio na rentowność rynku wspólnotowego.
- (138) Zatem nie można uznać, że sam przywóz dumpingowy spowodował szkodę materialną. W rzeczywistości badanie innych czynników zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego ujawniło, że szkoda mogła być spowodowana spadkiem konsumpcji, wielkością wywozu dokonywanego przez przemysł wspólnotowy oraz wielkością przywozu dokonywanego przez pozostałe kraje trzecie.

5. Przywóz z USA

- (139) Wielkość przywozu z USA wzrosła ze 169 ton w roku 2002 do 1 355 ton w OD. Doprowadziło to do wzrostu udziału w rynku z 0,2 % do 1,9 % w tym samym okresie.
- (140) Średnie ceny przywozu z USA zmniejszyły się w badanym okresie, jednak były wyższe niż ceny producentów z ChRL, Rosji i Ukrainy.

	2002	2003	2004	OD
Ceny przywozu (EUR/tonę)	1 935	2 212	1 251	1 244
Wskaźnik	100	114	65	64

- (141) Podcięcie cenowe określono w motywie 93 powyżej. W przypadku USA średni ważony margines podcięcia cenowego wynosił – 19,5 % w OD, tj. średnia cena przywozu była znacząco wyższa niż cena stosowana przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Jak wyjaśniono poniżej, przywóz z USA nie powodował obniżenia ceny.
- (142) Równocześnie przemysł wspólnotowy postrzegał wzrost przywozu z USA, m.in. wielkość sprzedaży, udział w rynku, obniżenie cen w badanym okresie i doszedł do wniosku przedstawionego w motywie 117 powyżej, tj. przemysł wspólnotowy poniósł szkodę materialną. Jednak należy zauważyć, że ceny przywozu z USA nie podcinały cen przemysłu wspólnotowego, były w zasadzie dużo wyższe niż ceny stosowane przez przemysł wspólnotowy. Ponadto dokonano dodatkowego porównania cen przywozu z USA z cenami niepowodu-

jącymi szkody dla podobnego produktu sprzedawanego przez producenta wspólnotowego na rynku wspólnotowym. Niepowodującą szkody cenę otrzymano poprzez dostosowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego, tak aby odzwierciedlała marżę zysku, którą mógłby uzyskać przemysł wspólnotowy, gdyby nie doszło do szkodliwego dumpingu. To porównanie ukazało, że poziom konkurencji przez zaniżanie ceny był równy *de minimis*. Na tej podstawie stwierdzono, że taki przywóz nie przyczyniał się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

F. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (143) Z powodu braku istotnego związku przyczynowego pomiędzy przywozem dumpingowym a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy obecne postępowanie antydumpingowe powinno zostać zakończone zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (144) Skarżący oraz wszystkie pozostałe strony zainteresowane zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja zamierza zakończy niniejsze postępowanie. Następnie skarżący wyrazili swoje uwagi, które jednak nie miały takiego charakteru, jaki pozwalałby na zmianę powyższych wniosków,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu pentaerytrytolu objętego kodem CN 2905 42 00, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Rosji, Turcji, Ukrainy i Stanów Zjednoczonych, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

UMOWY

RADA

Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych

Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych ⁽¹⁾, podpisana w Brukseli w dniu 19 października 2005 r., wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2007 r. zgodnie z art. 10 ust. 2 tej umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, str. 55.

Informacja dotycząca daty wejścia w życie Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych

Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾, podpisana w Brukseli w dniu 19 października 2005 r., wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2007 r. zgodnie z art. 12 ust. 2 tej umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, str. 62.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do dyrektywy Komisji 2007/19/WE z dnia 30 marca 2007 r. zmieniającej dyrektywę 2002/72/WE w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi oraz dyrektywę Rady 85/572/EWG ustanawiającą wykaz płynów modelowych do zastosowania w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 91 z dnia 31 marca 2007 r.)

Strona 17 tytuł, spis treści oraz str. 22 podpis:

zamiast: „z dnia 30 marca 2007 r.”

powinno być: „z dnia 2 kwietnia 2007 r.”.

Strona 22 art. 3 ust. 1 akapit pierwszy:

zamiast: „do dnia 1 kwietnia 2008 r.”

powinno być: „do dnia 4 kwietnia 2008 r.”;

akapit trzeci lit. a):

zamiast: „od dnia 1 kwietnia 2008 r.”

powinno być: „od dnia 4 kwietnia 2008 r.”;

litera b):

zamiast: „od dnia 1 czerwca 2008 r.”

powinno być: „od dnia 4 czerwca 2008 r.”;

litera c):

zamiast: „od dnia 1 czerwca 2008 r.”

powinno być: „od dnia 4 czerwca 2008 r.”;

litera d):

zamiast: „od dnia 1 kwietnia 2009 r.”

powinno być: „od dnia 4 kwietnia 2009 r.”.

Strona 22 art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia następującego po dniu 3 kwietnia 2007 r.”.
